Europeiska unionens
officiella tidning

SV
L-serien

2025/1505

28.7.2025

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2025/1505

av den 25 juli 2025

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av epoxihartser med ursprung i Folkrepubliken Kina, Taiwan och Thailand och om avslutande av undersökningen beträffande import av epoxihartser med ursprung i Republiken Korea

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ([1]) (*grundförordningen*), särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Inledande

(1) Den 1 juli 2024 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import av epoxihartser (*epoxihartser*) med ursprung i Folkrepubliken Kina (*Kina*), Republiken Korea (*Sydkorea*), Taiwan och Thailand (Kina, Taiwan och Thailand benämns nedan *de berörda länderna*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen. Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande i *Europeiska unionens officiella tidning* ([2]) (*tillkännagivandet om inledande*).

(2) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 6 juni 2024 (*klagomålet*) av ad hoc-koalitionen av epoxihartsproducenter (Ad Hoc Coalition of Epoxy Resin producers, *klaganden*). Klagomålet ingavs för unionens expoxihartsindustris räkning i den mening som avses i artikel 5.4 i grundförordningen. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning och därav följande väsentlig skada, vilken var tillräcklig för att motivera inledandet av en undersökning.

1.2 Registrering

(3) Kommissionen gjorde import av den berörda produkten till föremål för registrering genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/2714 (*förordningen om registrering*) ([3]).

1.3 Provisoriska åtgärder

(4) I enlighet med artikel 19a i grundförordningen tillhandahöll kommissionen den 30 januari 2025 parterna en sammanfattning av de föreslagna tullarna och närmare uppgifter om beräkningen av dumpningsmarginalerna och de marginaler som är tillräckliga för att undanröja skadan för unionsindustrin. Berörda parter uppmanades att inom tre arbetsdagar lämna synpunkter på beräkningarnas riktighet. Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited (*Aditya Birla*) lämnade synpunkter på dokumentet med förhandsinformation. Trots att inbjudan att lämna synpunkter var begränsad till beräkningarnas riktighet ([4]) lämnade Aditya Birla ett antal synpunkter om innehållet. Dessa synpunkter upprepades senare efter det preliminära utlämnandet av uppgifter och behandlas nedan.

([1]) EUT L 176, 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) EUT C, C/2024/4137, 1.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4137/oj.
([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/2714 av den 24 oktober 2024 om registrering av import av epoxihartser med ursprung i Folkrepubliken Kina, Republiken Korea, Taiwan och Thailand (EUT L, 2024/2714, 25.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2714/oj).
([4]) I dokumentet med förhandsinformation anges uttryckligen följande: ”Synpunkter bör begränsas till beräkningarnas noggrannhet. I detta skede beaktar kommissionen endast synpunkter om skrivfel. Dessa omfattar fel vid addition, subtraktion eller annan aritmetisk funktion, fel som beror på felaktig kopiering eller duplicering, tillämpning av inkonsekventa måttenheter eller omräkningskurser och andra liknande fel som kommissionen anser vara skrivfel. Eventuella andra synpunkter kommer att beaktas först efter det att de provisoriska åtgärderna har meddelats.”

(5) Den 27 februari 2025 offentliggjorde kommissionen införandet av provisoriska antidumpningstullar på import av epoxihartser med ursprung i Folkrepubliken Kina, Taiwan och Thailand genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/393 ([5]) (*förordningen om provisorisk tull*).

1.4 Efterföljande förfarande

(6) Efter utlämnandet av de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull (*det preliminära utlämnandet av uppgifter*) lämnade en thailändsk exporterande producent, Aditya Birla, en taiwanesisk exporterande producent, Nan Ya Plastics Corporation (*Nan Ya*), Kinas petroleum- och kemikalieindustriförbunds kommitté för epoxiharts och dess tillämpningar (ERC), som agerar på de kinesiska epoxihartsproducenternas vägnar, ([6]), klaganden och två icke-närstående importörer, QR Polymers och De Monchy, in skriftliga inlagor med synpunkter på de preliminära undersökningsresultaten inom den tidsfrist som anges i artikel 2.1 i förordningen om provisorisk tull.

(7) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. Aditya Birla, Nan Ya, klaganden, ERC samt QR Polymers och De Monchy hördes.

(8) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för dess slutgiltiga avgöranden. För att komma fram till de slutgiltiga avgörandena beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter och ändrade sina preliminära slutsatser när så var lämpligt.

(9) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig antidumpningstull på import av epoxihartser med ursprung i Kina, Taiwan och Thailand och avsluta undersökningen beträffande import av epoxihartser med ursprung i Sydkorea (*det slutliga utlämnandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en tidsfrist inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(10) Parter som begärde att bli hörda gavs även möjlighet till detta. Aditya Birla hördes den 23 maj 2025.

(11) Den 2 juni 2025 utfärdade kommissionen ett dokument med ytterligare slutliga uppgifter som förklarade de justeringar som gjorts på grundval av de synpunkter som mottagits som svar på det slutliga utlämnandet av den 8 maj 2025 och motiveringen till dessa.

(12) Aditya Birla lämnade synpunkter på det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter och begärde att kommissionen skulle säkerställa likabehandling av alla berörda parter och ta hänsyn till de synpunkter som lämnats som svar på det slutliga utlämnandet av uppgifter. I det ytterligare slutliga utlämnandet av uppgifter tog kommissionen endast upp de justeringar som gjorts efter synpunkterna på det slutliga utlämnandet av uppgifter. I motsats till påståendet behandlades alla berörda parter lika eftersom alla synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hade tagits upp i vederbörlig ordning.

(13) Ett hörande ägde rum med Aditya Birla den 11 juni 2025 och med QR Polymers den 20 juni 2025.

1.5 Synpunkter på inledandet

(14) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter upprepade ERC sitt påstående i skälen 6–8 i förordningen om provisorisk tull och åberopade en allvarlig överträdelse av dess processuella rätt till försvar på grund av bristfälliga icke-konfidentiella sammanfattningar och avsaknaden av analys av vissa av de skadefaktorer som anges i artikel 3.3 och 3.5 i grundförordningen. Aditya Birla upprepade dessutom sitt påstående om överdriven konfidentiell behandling som kommissionen hade beviljat klaganden och åberopade en kränkning av rätten till försvar och ett effektivt domstolsskydd. Aditya Birla hävdade att på grund av bristen på tillgång till tillförlitlig information och bevisning som inte redigerats var företagen tvungna att agera utan fullständig säkerhet och kunde inte fastställa tillförlitligheten hos de uppgifter som kommissionen förlitade sig på för att fastställa undersökningsresultaten i förordningen om provisorisk tull.

([5]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2025/393 av den 26 februari 2025 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av epoxihartser med ursprung i Folkrepubliken Kina, Taiwan och Thailand (EUT L, 2025/393, 27.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/393/oj).

([6]) Representant för Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd, Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co. Ltd, Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd, och Nantong Xingchen Synthetic Material Co. Ltd.

(15) Såsom anges i skälen 10–12 och 14 i förordningen om provisorisk tull gav den icke-konfidentiella versionen av klagomålet och dess bevis, inbegripet ytterligare uppgifter i de offentliga ärendehandlingarna efter inledandet, och i slutändan kommissionens omfattande preliminära undersökningsresultat i förordningen om provisorisk tull, parterna en rimlig förståelse av innehållet i dessa handlingar. Parterna visade inte heller hur mer detaljerade icke-konfidentiella sammanfattningar eller en ytterligare skadeanalys i klagomålet skulle påverka det aktuella förfarandet och skydda parternas processuella rättigheter.

(16) Kommissionen genomförde en objektiv och omfattande granskning av klagandens påståenden innan undersökningen inleddes och genomförde senare en oberoende uppgiftsinsamlande undersökning, vilket resulterade i de preliminära undersökningsresultaten. Kommissionen förlitade sig därför inte på klagomålet och påståendena i det, utan drog i stället sina egna slutsatser i både det preliminära och det slutgiltiga skedet, på grundval av en objektiv granskning av relevanta uppgifter som erhållits på ett oberoende sätt under detta förfarande. Påståendena från ERC och Aditya Birla avvisades därför.

(17) Som svar på det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Aditya Birla vidare att kommissionen inte kunde förklara varför sammanblandningen av mikroekonomiska och makroekonomiska indikatorer ansågs rimlig. Såsom redan förklarats i skäl 10 i förordningen om provisorisk tull godtog kommissionen intervall för mikroekonomiska och makroekonomiska indikatorer på grund av unionsindustrins struktur. De intervall som angavs för skadeindikatorerna var under alla omständigheter tillräckligt detaljerade för att möjliggöra en rimlig förståelse av innehållet i de inlämnade uppgifterna och en bedömning av tendenserna för alla skadeindikatorer, särskilt eftersom ytterligare ett index för skadeundersökningsperioden angavs för varje indikator.

(18) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Aditya Birla att dess rätt till försvar hade åsidosatts på grund av ändringen av undersökningsperioden, som skiljer sig åt i klagomålet och i själva förfarandet. Den exporterande producenten ifrågasatte närmare bestämt den rättsliga grunden för kommissionens ensidiga ändring av undersökningsperioden. Såsom anges i skäl 42 i förordningen om provisorisk tull måste en undersökningsperiod, enligt artikel 6.1 i grundförordningen, normalt omfatta en period om minst sex månader omedelbart innan förfarandet inleds. Enligt detta krav har kommissionen rätt att välja undersökningsperiod, i den mån ett sådant val möjliggör ett representativt undersökningsresultat, med användning av uppgifter som är så aktuella som möjligt, och det finns inget rättsligt krav i grundförordningen på att den period som valts för undersökningen ska vara densamma som den som klagandena valt. I detta fall valde kommissionen att ha en undersökningsperiod som löpte ut tre månader innan undersökningen inleddes, vilket är i linje med artikel 6.1 i grundförordningen och etablerad praxis, samtidigt som det också möjliggjorde en insamling av uppgifter från unionen, exporterande producenter och andra statistiska källor. Aditya Birlas påstående avvisas därför.

1.6 **Stickprovsförfarande**

(19) Inga synpunkter inkom på stickprovsförfarandet. Slutsatserna i skälen 21–34 i förordningen om provisorisk tull bekräftades därför.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

(20) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter begärde Nan Ya att specialepoxihartser, inbegripet novolac-epoxihartser, bromerade epoxihartser och BPF-epoxihartser, skulle undantas från produktdefinitionen. Nan Ya upprepade sin begäran även som svar på det slutliga utlämnandet av uppgifter, utan att lägga fram ny bevisning. Den taiwanesiska exporterande producenten hävdade att dessa produkter produceras av olika råvaror, har andra fysiska, tekniska och kemiska egenskaper (för att vara mer kemiskt och termiskt stabila och resistenta eller innehålla låga halter av inbäddat kol), specialiserade tillämpningar och begränsad utbytbarhet mot konventionella epoxihartser samt uppfattas annorlunda av konsumenterna. Dessutom begärde Nan Ya undantag för fasta epoxihartser, som enligt Nan Ya produceras genom en annan process (där ytterligare produktionssteg ingår) och har begränsad utbytbarhet

med konventionella flytande epoxihartser. Enligt Nan Ya kommer ett undantag för dessa produkter från produktdefinitionen inte att hämma antidumpningsåtgärdernas ändamålsenlighet, eftersom de står för en liten andel av unionsmarknaden, den inhemska unionsproduktionen och importen. Som svar på det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade De Monchy dessutom att kommissionen borde överväga att skilja biobaserade epoxihartser och specialepoxihartser från andra hartstyper för en mer exakt klassificering och mer exakta tullar.

(21) I enlighet med punkt 2 i tillkännagivandet om inledande uppmanades för det första alla berörda parter som ville lämna information om produktdefinitionen att göra detta inom tio dagar från den dag då tillkännagivandet offentliggjordes (dvs. senast den 11 juli 2024). Varken Nan Ya eller De Monchy lämnade några synpunkter eller inlagor i frågan inom den tidsfristen.

(22) För det andra omfattas alla de omtvistade epoxihartstyperna av produktdefinitionen i artikel 1 i förordningen om provisorisk tull, som parterna inte ifrågasatt. Det betonas och det framgick tydligt av klagomålet, tillkännagivandet om inledande samt förordningen om provisorisk tull att både konventionella epoxihartser och specialhartser betraktas som den berörda produkten. Det är den grundläggande kemiska sammansättningen och de råvaror som används som definierar epoxihartserna i detta fall – alla epoxihartser enligt definitionen i artikel 1 i förordningen om provisorisk tull, inbegripet specialhartser eller fasta epoxihartser, är polymerer eller prepolymerer som innehåller reaktiva epoxigrupper och använder epiklorhydrin och en alifatisk eller aromatisk alkoholkomponent som grundelement, vilket gör dem till den berörda produkten.

(23) Det ifrågasätts inte att de typer av epoxihartser som beskrivs i skäl 20 kan ha olika användningsområden och något olika egenskaper, att de kan ha ytterligare produktionssteg, förbättrad prestanda, bättre stabilitet eller kemisk resistens, att de är mer miljövänliga eller att efterfrågan på dessa hartser och i motsvarande grad den inhemska produktionen och importen av dem är begränsad. De grundläggande fysiska, kemiska och tekniska egenskaperna hos de olika typerna av epoxiharts är dock likartade, alla har värmehärdande egenskaper och produceras genom en liknande produktionsprocess. Dessutom köper samma kunder både special- och bashartstyper från producenterna. Kundernas uppfattning är därför att dessa produkttyper är likartade, och epoxihartserna skulle säljas till kunderna via samma eller liknande försäljningskanaler. Det faktum att specialhartser har producerats i unionen eller importerats i mindre mängder är inte heller tillräckligt för att utesluta dem från förfarandet. I vilket fall som helst tillhandahöll Nan Ya och De Monchy inte relevanta och kontrollerbara uppgifter, som skulle göra det möjligt för kommissionen att göra en korrekt bedömning av begäran om undantag för produkter. Nan Yas och De Monchys påståenden avvisades därför som omotiverade.

(24) Som svar på det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade QR Polymers också att kommissionen hade gjort fel när den inte beaktade härdare i sin analys, eftersom epoxiharts används som råvara i härdare och härdare tillhandahålls tillsammans med epoxihartser i ett paket. Kommissionen erinrade om att produktdefinitionen för undersökningen definierades tydligt i tillkännagivandet om inledande och artikel 1 i förordningen om provisorisk tull. Produkter i senare led än den berörda produkten, även om den berörda produkten används som råvara, eller produkter som säljs tillsammans med den berörda produkten omfattas dock inte av denna undersökning. QR Polymers upprepade sitt påstående efter det slutliga utlämnandet av uppgifter och hävdade att härdare inte är en användning i senare led av epoxihartser, utan en parallell sådan, och att de inte bara är en komponent i ett godtyckligt paket, utan att de är avgörande för att få hartsen att fungera, och vice versa. Kommissionen upprepade att härdare i sig inte ingår i produktdefinitionen i denna undersökning, oavsett om de är produkter i senare led eller produkter som används parallellt med epoxihartserna. Mot bakgrund av ovanstående avvisades QR Polymers påståenden.

(25) Eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit beträffande produktdefinitionen och den likadana produkten bekräftades slutsatserna i skälen 44–55 i förordningen om provisorisk tull.

3. **DUMPNING**

3.1 **Kina**

3.1.1 *Förfarande för fastställande av normalvärdet enligt artikel 2.6a i grundförordningen*

(26) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftades undersökningsresultaten i avsnitt 3.1.1 i förordningen om provisorisk tull.

3.1.2 *Normalvärde*

3.1.2.1 Förekomst av betydande snedvridningar

(27) Efter utlämnandet av uppgifter mottog kommissionen synpunkter från ERC. För det första hävdade ERC att rapporten inte uppfyller normerna för opartisk och objektiv bevisning och inte har ett tillräckligt bevisvärde. ERC anförde att det faktum att rapporten har utarbetats med ett avsiktligt mål i åtanke, nämligen att underlätta för unionsindustrier att lämna in klagomål om handelsåtgärder, automatiskt undanröjer alla möjligheter till en opartisk och objektiv analys av den kinesiska ekonomin. ERC gjorde också gällande att rapportens bevisvärde är tveksamt eftersom rapporten avsiktligt utelämnar faktiska omständigheter, faktorer och slutsatser som skulle motsäga eller försvaga det partiska syfte för vilket den har upprättats.

(28) För det andra hävdade ERC att artikel 2.6a i grundförordningen förefaller vara oförenlig med WTO:s antidumpningsavtal. Enligt ERC erkänns i artikel 2.2 i WTO:s antidumpningsavtal inte begreppet betydande snedvridningar och artikeln tillåter inte användning av uppgifter från ett lämpligt representativt land eller internationella priser för att konstruera normalvärdet. Närmare bestämt tillåter artikel 2.2 i WTO:s antidumpningsavtal endast användning av produktionskostnaden i ursprungslandet plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt för vinst när normalvärdet konstrueras.

(29) För det tredje förefaller artikel 2.6a i grundförordningen, enligt ERC, vara oförenlig med artikel 2.2.1.1 i WTO:s antidumpningsavtal och med överprövningsorganets tolkning av denna i ärendet EU – Biodiesel (Argentina) (DS473) (*ärendet EU – Biodiesel*), där det fastställdes att de undersökande myndigheterna måste använda de produktkostnader som producenterna eller exportörerna faktiskt ådragit sig vid beräkningen av konstruerade normalvärden. ERC begärde därför att kommissionen skulle godta de inhemska priser och kostnader som rapporterats av de samarbetsvilliga kinesiska exportörerna.

(30) När det gäller ERC:s påstående att rapporten inte är objektiv eller opartisk noterar kommissionen att rapporten är ett heltäckande dokument som bygger på omfattande objektiva bevis, inbegripet lagstiftning, förordningar och andra officiella policydokument som offentliggjorts av de kinesiska myndigheterna, tredjepartsrapporter från internationella organisationer, akademiska studier och artiklar från forskare samt andra tillförlitliga oberoende källor. Den offentliggjordes i december 2017, vilket innebär att alla berörda parter haft goda möjligheter att motbevisa, komplettera eller kommentera den och den bevisning som den grundar sig på. Kommissionen har sedan dess granskat rapporten och offentliggjorde en uppdaterad version i april 2024. Kommissionen konstaterar att ERC inte har lagt fram några belägg för att motbevisa innehållet och bevisningen i rapporten. Påståendet avvisades därför.

(31) Kommissionen anser vidare att bestämmelsen i artikel 2.6a är helt förenlig med Europeiska unionens skyldigheter inom ramen för WTO och den rättspraxis som ERC hänvisar till. Inledningsvis noterar kommissionen att WTO:s rapport om EU – Biodiesel inte gällde tillämpningen av artikel 2.6a i grundförordningen, utan en särskild bestämmelse i artikel 2.5 i grundförordningen. I vilket fall som helst medger WTO-lagstiftningen, så som den tolkas av WTO-panelen och WTO:s överprövningsorgan i EU – Biodiesel, användningen av uppgifter från ett tredjeland, efter justering när sådan justering är nödvändig och motiverad. Förekomsten av betydande snedvridningar gör att kostnaderna och priserna i exportlandet inte lämpar sig för att konstruera normalvärdet. Under dessa omständigheter ska enligt artikel 2.6a i grundförordningen produktions- och försäljningskostnaderna konstrueras på grundval av icke snedvridna priser eller referensvärden, inbegripet sådana som gäller i ett lämpligt representativt land vars utvecklingsnivå är jämförbar med den i exportlandet. Kommissionen avvisade därför detta påstående från ERC.

3.1.2.2 Representativt land

(32) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter bestred Aditya Birla kommissionens beslut att använda Malaysia som källa till icke snedvridet referensvärde för epiklorhydrin (*ECH*) och kaustiksoda, medan Thailand valdes som källa för alla andra produktionsfaktorer, försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst.

(33) Kommissionen klargjorde att den använde Malaysia för endast två produktionsfaktorer, dvs. ECH och kaustiksoda, för vilka importen från Kina stod för 75 % respektive 62 % av all import, eftersom priserna på dessa två produktionsfaktorer till Thailand ansågs vara snedvridna. Aditya Birla förklarade inte i sina synpunkter varför detta skulle vara ett fel i bedömningen och denna synpunkt avvisades därför.

(34) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade Aditya Birla sina invändningar mot att Malaysia användes som lämpligt referensvärde för ECH och kaustiksoda, medan Thailand användes för andra insatsvaror, försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Aditya Birla uppgav att kommissionen genom att använda två länder för att fastställa icke snedvridna referensvärden begick ett rättsligt fel som ogiltigförklarade resultaten av hela undersökningen. Med andra ord hävdade de att om Malaysia måste användas för vissa produktionsfaktorer innebar det att det ”huvudsakliga representativa landet” (dvs. Thailand) inte var ett lämpligt val.

(35) Aditya Birla hänvisade till rättspraxis avseende artikel 2.5 a i rådets förordning (EEG) nr 2423/88 ([7]), som inte längre är i kraft, om skydd mot dumpad eller subventionerad import, där det föreskrivs vilken metod som ska tillämpas på länder som inte är marknadsekonomier ([8]) ([9]). Dessutom hänvisade företaget till mål T-326/21, där domstolen upprepade kommissionens skyldighet att beakta alla väsentliga och relevanta faktorer vid bedömningen av lämpligheten av det land som de har valt och betonade att dessa faktorer måste undersökas med nödvändig omsorg för att säkerställa att normalvärdet för den berörda produkten hade bedömts på lämpligt och skäligt sätt ([10]). På grundval av detta hävdade Aditya Birla att kommissionen borde gå vidare antingen med ett annat representativt land eller avsluta den aktuella undersökningen och inleda en ny.

(36) Kommissionen avvisade Aditya Birlas påstående. Aditya Birla kunde inte förklara varför artikel 2.6a i grundförordningen inte skulle göra det möjligt att använda ett andra land för att fastställa referensvärdet för vissa produktionsfaktorer när kommissionen drar slutsatsen att dessa var lämpligast i ett visst fall. Den rättspraxis som åberopas av Aditya Birla är antingen irrelevant eller stöder inte dess påstående. De två ärenden från 1990-talet som företaget åberopade rör artikel 2.5 a i förordning (EEG) nr 2423/88 om skydd mot dumpad eller subventionerad import och den metod som då tillämpades på länder som inte är en marknadsekonomi. Dessutom har kommissionen till fullo följt den standard som fastställts av domstolen i mål T-326/21: den har noggrant bedömt alla väsentliga och relevanta faktorer för att välja ut ett representativt land och agerade med nödvändig omsorg för att säkerställa att normalvärdet för den undersökta produkten fastställdes på ett lämpligt och skäligt sätt. Slutligen är det inte ovanligt att det lämpliga representativa land som valts inte lämpar sig för varje enskild produktionsfaktor. Om Aditya Birlas argument skulle godtas skulle det innebära att artikel 2.6a och hela metoden för betydande snedvridningar inte skulle vara tillämpliga i ett stort antal fall. Sökandens argument bortser dessutom från det faktum att förteckningen över källor i artikel 2.6a a andra stycket inte är uttömmande och att första strecksatsen i den punkten inte kräver att endast ett lämpligt representativt land väljs ut. Den ger snarare vägledning om hur man väljer när det finns flera lämpliga representativa länder. Detta är inte fallet här, eftersom Thailand var uppenbart olämpligt för ECH – något som inte ens har bestridits av Aditya Birla.

([7]) Rådets förordning (EEG) nr 2423/88 av den 11 juli 1988 om skydd mot dumpad eller subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT L 209, 2.8.1988, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1988/2423/oj).

([8]) Mål C-16/90, Detlef Nölle (”Eugen Nölle”) mot Hauptzollamt Bremen-Freihafen, 22 oktober 1991, ECLI:EU:C:1991:402, punkt 13.

([9]) Mål C-26/96, Rotexchemie International Handels GmbH & Co. mot Hauptzollamt Hamburg-Waltershof, 29 maj 1997, ECLI:EU:C:1997:261, punkt 23.

([10]) Mål T-326/21, Guangdong Haomei New Materials och Guangdong King Metal Light Alloy Technology mot kommissionen, 21 juni 2023, ECLI:EU:T:2023:347, punkt 128.

3.1.2.3 Icke snedvridna kostnader och referensvärden

(37) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter noterade Jiangsu Sanmu att kommissionen använde import av ”natriumhydroxid (kaustik soda): i vattenlösning (natronlut)” i Malaysia enligt GTA:s uppgifter som referenspris på kaustiksoda. Jiangsu Sanmu hävdade att detta pris inte korrekt återspeglade de två kvalitetsklasserna av kaustiksoda (koncentration på 32 % och 50 %) som användes i deras produktionsprocess för epoxihartser. I stället föreslog de att man skulle använda ett genomsnitt av de internationella referenspriser som hämtats från industrileverantörerna Opis' Chemical Market Analytics ([11]) (CMA), ett dotterbolag till Dow Jones, och Argus Chemical Market Reports ([12]) (*Argus*), som båda rapporterar kostnads- och fraktpris för kaustiksoda av den 100-procentiga kvalitetsklassen, dvs. i fast form, i Sydostasien. Priset för olika typer av kaustiksoda erhålls sedan genom att priset på kaustiksoda av den 100-procentiga kvalitetsklassen multipliceras med koncentrationsprocenten. Med denna metod är priserna för kvalitetsklasserna 32 % respektive 50 % 0,98 CNY/kg respektive 1,53 CNY/kg.

(38) I skäl 139 i förordningen om provisorisk tull medgav kommissionen att GTA tillhandahöll ett pris för en blandning av olika kvalitetsklasser av kaustiksoda snarare än exakta referensvärden för de specifika kvalitetsklasser som de exporterande producenterna använde. I avsaknad av mer exakta alternativ i det skedet valde kommissionen dock att förlita sig på GTA. Fördelen med Jiangsu Sanmus föreslagna metod var att priser fastställdes baserat på koncentrationsnivåer, med hjälp av erkända referensvärden för den kemiska sektorn som oberoende av varandra ger nästan identiska siffror för kaustiksoda. Till följd av detta reviderade kommissionen dumpningsmarginalerna för alla kinesiska producenter som ingick i urvalet på grundval av de referensvärden som anges i skäl 37.

(39) Eftersom de tillhandahållna priserna låg på CFR-nivå (kostnad och frakt) i stället för den cif-nivå (kostnad, försäkring, frakt) som användes vid beräkningen av normalvärdet, tillämpade kommissionen en justering för försäkring. Enligt offentligt tillgängliga källor varierar premierna för sjöfraktförsäkring vanligtvis mellan 0,2 % och 2 % av sändningens värde ([13]), beroende på varornas beskaffenhet. Kontrollerade uppgifter från de exporterande producenter som ingick i urvalet visar att försäkringskostnaderna för transport av epoxihartser varierade mellan 0,1 % och 0,5 % av sändningens värde. Med tanke på att kaustiksoda är farligare för transport än epoxihartser lade kommissionen till en försäkringspremie på 1 % till CFR-siffrorna för att få fram de slutliga referensvärdena för kaustiksoda på cif-nivå. Denna nivå ligger inom det noterade branschintervallet och återspeglar den ökade risken i samband med transport av en frätande kemikalie som kaustiksoda, vilket kräver förbättrade säkerhetsåtgärder och strängare hanteringsförfaranden. Premien på 1 % utgör därför en försiktig men rimlig mittpunkt som säkerställer en rättvis och riskanpassad jämförelse samtidigt som överskattning undviks.

(40) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Sinochem att kommissionen hade överskattat försäkringspremien för transport av kaustiksoda. Företaget hävdade att även om kaustiksoda var farligare än epoxihartser motiverade detta inte i sig en högre försäkringspremie. Sinochem ansåg att premien för kaustiksoda borde vara densamma som för epoxihartser, eftersom kaustiksoda är en råvara som förbrukas vid produktionen av epoxihartser.

(41) Sinochem kunde dock inte lägga fram någon bevisning till stöd för påståendet att båda produkterna skulle ha samma kostnad för transportförsäkring även om kaustiksoda var farligare än epoxi. Det är också ett väletablerat faktum att råvaror kan ha olika fysikalisk-kemiska egenskaper, såsom korrosivitet, jämfört med slutprodukterna och att en ökad korrosivitet kan få en högre försäkringspremie ([14]). Påståendet avvisas därför.

(42) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte Sanmu det referensvärde för arbetskraftskostnader för Thailand som kommissionen föreslagit (motsvarande 10,2 % av timlönen) bestående av 5,2 % arbetsgivaravgifter och 5 % avgifter för den anställde. Sanmu höll med om att arbetsgivaravgifterna faktiskt var 5,2 %, men hävdade att de extra avgifterna för den anställde inte betalas av arbetsgivaren och därför borde undantas från beräkningen av det icke snedvridna referensvärdet för arbetskraftskostnader.

([11]) https://cma.opisnet.com/?utm_term=&utm_campaign=&utm_source=adwords&utm_medium=ppc&gad_source=1.
([12]) https://view.argusmedia.com/chemicals-market-reports.html.
([13]) https://freightinsurancecoverage.com/process/marine-cargo-insurance-cost.
([14]) https://traderiskguaranty.com/trgpeak/top-5-impact-insurance-costs.

(43) Kommissionen samtyckte till att endast beakta de sociala avgifter som direkt belastar arbetsgivaren (dvs. 5,2 %) och reviderade beräkningen av det icke snedvridna referensvärdet för arbetskraftskostnader i enlighet med detta.

(44) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter upprepade Sanmu sin synpunkt i skäl 146 i förordningen om provisorisk tull att antagandet om en veckoarbetstid på 40 timmar underskattar den faktiska arbetstiden, som också bör ta hänsyn till övertid. För att komplettera detta påstående hänvisade Sanmu till Internationella arbetsorganisationens statistikdatabas, närmare bestämt datauppsättningen ”Labor Force Survey”, med fokus på tillverkningssektorn i Thailand ([15]). På grundval av denna källa bör den genomsnittliga veckoarbetstiden inom tillverkningssektorn i Thailand vara 47,2 timmar.

(45) Kommissionen noterade Sanmus dokumenterade bevisning och ändrade beräkningen av det icke snedvridna referensvärdet för arbetskraftskostnader genom att beakta 47,2 timmar per vecka för Thailand.

(46) Till följd av de förändringar som diskuteras i skälen 43 och 45 är det reviderade referensvärdet för arbetskraftskostnader lika med 15,01 CNY/timme.

(47) Sanmu hävdade också att det icke snedvridna referensvärde för el som fastställts av kommissionen innefattade 7 % moms ([16]). Sanmu noterade att industriella användare i Thailand beviljas full momsåterbetalning och att företag kan begära återbetalning av moms på insatsvaror ([17]). Sanmu bad därför kommissionen att dra av 7 % moms från det icke snedvridna referensvärdet för el.

(48) Kommissionen avvisade detta påstående. Det är väl fastställt att elpriserna i Thailand anges exklusive moms. Sanmus påstående grundar sig på felaktig information, troligen till följd av en felaktig översättning till engelska. Officiella webbplatser för både statliga elleverantörer – Metropolitan Electricity Authority (MEA) och Provincial Electricity Authority (PEA) – samt energiregleringskommissionen anger tydligt att de förtecknade tarifferna inte omfattar moms. Dessa webbplatser fungerar som officiella källor för elprissättning i Thailand. Den uttryckliga uppgiften om undantag från moms på dessa plattformar är tillgänglig för allmänheten.

(49) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Sanmu att kommissionen, samtidigt som den fastställde ett icke snedvridet referensvärde för el i Thailand, inte motiverade sitt val att beakta tullbindningslista nr 4 (dvs. ”stor allmän tjänst”) enligt den relevanta thailändska lagstiftningen, vilket motsvarar den mest betydande energiförbrukningen (genomsnittlig energiförbrukning på mer än 250 000 kWh per månad) och det högre baspriset på el. Sanmu bad kommissionen att använda den lämpligaste elförbrukningsklassen som referens på grundval av de kontrollerade förbrukningsvolymerna för det thailändska företag som ingick i urvalet, Aditya Birla Chemicals (Thailand) Co., Ltd.

(50) På grundval av den tillgängliga informationen i ärendehandlingarna drog kommissionen slutsatsen att det var lämpligt att klassificera epoxiproducenter inom förbrukningsintervallet ”stor allmän tjänst”. Elförbrukningen för alla exporterande producenter i Kina som ingick i urvalet under undersökningsperioden bekräftade i själva verket att valet av tullbindningslista nr 4, dvs. ”stor allmän tjänst”, var lämpligt.

(51) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte Sinochem Group användningen av spänningsnivån ”4.2.3: 22 kV” vid beräkningen av elkostnaderna, med hänvisning till bevisning som redan lämnats in under kontrollen av att dess exporterande producenter är anslutna till 110 kV-elnätet. Sinochem begärde en revidering för att använda spänningsnivån ”4.2.1: 69 kV och högre” i stället.

(52) Kommissionen godtog detta påstående och reviderade referensvärdet för el för de berörda exporterande producenterna i enlighet med detta.

(53) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter identifierade Sanmu ett skrivfel i beräkningen av den vägda genomsnittliga elkostnaden (THB/CNY per kWh).

([15]) ILO, Labor Force Statistics-databasen, ”Mean weekly hours actually worked per employed person by sex and economic activity – Annual”, Thailand (https://rshiny.ilo.org/dataexplorer35/?lang=en&segment=indicator&id=HOW_TEMP_SEX_ECO_NB_A&ref_area=THA).

([16]) Thailands investeringsnämnd (https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs&utm).

([17]) PWC, ”Thailand; Corporate – Other Taxes” (https://taxsummaries.pwc.com/thailand/corporate/other-taxes?utm).

(54) Efter Sanmus synpunkt och efter att ha korrigerat beräkningen beslutade kommissionen att använda de detaljerade uppgifter om elförbrukning som lämnats av alla exporterande producenter som ingick i urvalet. I stället för att tillämpa ett allmänt vägt genomsnitt fastställde kommissionen ett företagsspecifikt referensvärde för elkostnad. För var och en av de exporterande producenter som ingick i urvalet beräknades detta referensvärde på grundval av deras respektive elförbrukning vid topp- och lågbelastning, där sådana uppgifter fanns tillgängliga. Den rapporterade användningen tilldelades sedan till de tillämpliga topp- och lågbelastningssatserna. I de fall där en producent inte gjorde åtskillnad mellan topp- och lågbelastningsförbrukning tillämpade kommissionen topplastsatsen, förutsatt att lågbelastningssatsen inte var tillgänglig för den exporterande producenten.

(55) Dessutom beslutade kommissionen att inkludera både efterfråge- och serviceavgiften i referenssatsen för el för att återspegla elkostnaderna i det representativa landet fullt ut. Serviceavgiften uttrycktes som ett fast belopp per månad, medan efterfrågeavgiften i kW fastställdes på grundval av en försiktig beräkning av efterfrågan på el. Detta fastställdes genom att man dividerade den totala toppförbrukningen av energi med antalet produktionstimmar.

(56) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte Sinochem Group kommissionens metod för att tilldela företagsspecifika elkategorier till hög- och lågbelastningsförbrukning och begärde att vissa kategorier skulle omklassificeras.

(57) Kommissionen godtog detta påstående och ändrade elkategorierna där så var motiverat.

(58) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte Sanmu och Sinochem att kommissionen betraktade hela elförbrukningen som toppbelastning för de företag som inte gjorde någon åtskillnad mellan topp- och lågbelastningsförbrukning. Sanmu hävdade att det fanns offentlig information från Thailands investeringsnämnd ([18]) om toppbelastningstider. Å andra sidan föreslog Sinochem att man skulle tillämpa genomsnittet av topp- och lågbelastningsförbrukningen på grundval av de företag i koncernen som rapporterade dessa uppgifter på det företag som inte rapporterade dem.

(59) Kommissionen undersökte detta påstående och höll med om att det, med tanke på att produktionsprocessen är igång dygnet runt, var rimligt att fördela elförbrukningen i enlighet med den tidsdifferentierade tariffen. Tidsplanen för toppbelastningstider inom ramen för systemet med tidsdifferentierad tariff offentliggörs av Metropolitan Electricity Authority (MEA) ([19]), enligt vilken perioder med hög belastning är 9.00 till 22.00, måndag till fredag. Detta motsvarar 13 timmar per dag under fem dagar i veckan, eller ungefär 38,7 % av det totala antalet timmar under en vecka.

(60) För företag som inte tillhandahöll någon uppdelning av elförbrukningen per tidsperiod tilldelade kommissionen därför 38,7 % av den totala elförbrukningen till toppbelastningsförbrukning. Denna andel ligger nära den andel av toppbelastningsförbrukningen som rapporterats av företag som lämnat detaljerade uppgifter om förbrukningen.

(61) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte Sinochem den metod som kommissionen använde för att beräkna efterfrågetoppen. Enligt Sinochem bör efterfrågetoppen beräknas med hjälp av uppgiftslämnarnas faktiska uppgifter i stället för med den metod som förklaras i skäl 62.

(62) Kommissionen fastställde efterfrågetoppen i kW (dvs. det högsta elbehovet i ett givet ögonblick) som den totala toppbelastningsförbrukningen dividerad med det genomsnittliga antalet arbetstimmar som arbetades under toppbelastningstiden. För att beräkna toppbelastningsförbrukningen förlitade sig kommissionen antingen på de uppgifter som lämnats av uppgiftslämnarna eller, för företag som inte gjorde åtskillnad mellan topp- och lågbelastning, på den fördelningsmetod som beskrivs i skäl 59. Kommissionen fann att denna metod var rimlig och konsekvent för alla företag. Detta påstående avvisades därför.

(63) På grundval av de synpunkter som diskuteras i skälen 49–59 räknade kommissionen om referensvärdet för el individuellt för varje exporterande producent.

([18]) https://www.boi.go.th/index.php?page=utility_costs.
([19]) https://www.mea.or.th/en/our-services/tariff-calculation/other/-LDELdOY73W3K.

(64) Efter det ytterligare slutliga utlämnandet förklarade Sinochem sitt påstående som beskrivs i skäl 61 om användningen av förbrukad el (i kWh) för att fastställa förbrukningsavgiften. Kommissionen undersökte detta påstående och drog slutsatsen att ett godtagande av det inte skulle ha någon inverkan på Sinochem-koncernens dumpningsmarginal. Kommentaren var därför irrelevant.

(65) I likhet med i skäl 47 frågade Sanmu om det icke snedvridna referensvärde för naturgas som fastställts av kommissionen innehöll 7 % moms.

(66) Kommissionen beräknade det icke snedvridna referensvärdet för naturgas på grundval av förbrukningsuppgifter från det thailändska energiministeriet ([20]). Kommissionen delade det totala värdet för den naturgas som förbrukades i Thailand 2023 med motsvarande totala volym. Det resulterande enhetsvärdet inkluderade inte moms. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

(67) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter upprepade Sanmu sin begäran om att få tillgång till hela uppsättningen räkenskaper för det företag som valts ut för att fastställa ett icke snedvridet värde för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst i Thailand (Aditya Birla). Sanmu hävdade att resultaträkningarna för 2023 och 2024 inte innehöll några åtföljande anmärkningar eller förklaringar, vilket inte gjorde det möjligt för parterna att förstå hur försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader beräknades. Sanmu påpekade särskilt att kommissionen borde dra av alla direkta försäljningskostnader såsom transportrelaterade kostnader, provisioner osv. från försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader.

(68) Kommissionen begärde och fick från Aditya Birla tillstånd att använda de transportkostnader som anges i exportörernas frågeformulär och att dra av dessa kostnader från de beräknade försäljnings- och administrationskostnaderna samt de beräknade andra allmänna kostnaderna. Kommissionen ändrade därför den icke snedvridna och rimliga nivån på de försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader som användes vid fastställandet av normalvärdet från 18,0 % till 12,6 %.

3.1.2.4 Produktionskostnad – övriga synpunkter

(69) Efter utlämnandet av uppgifter på förhand hävdade Jiangsu Ruiheng att kommissionen hade överskattat de omkostnader som använts vid beräkningen av dumpningsmarginalen. Företaget hävdade särskilt att kommissionen tilldelade de fullständiga omkostnaderna för tidigare produktionsled till epoxihartser, i stället för att fördela dem på grundval av den faktiska förbrukning som behövdes för produktionen av epoxiharts.

(70) I motsats till Jiangsu Ruihengs påstående fördelade kommissionen dock omkostnaderna i varje skede av den vertikalt integrerade processen i proportion till de utflöden som användes för epoxihartsproduktion, vilket säkerställer en korrekt kostnadsfördelning utan överskattning. Denna bedömning gjordes under kontrollbesöket på plats i samarbete med företaget, och den resulterande kostnaden användes för att beräkna dumpningsmarginalen utan ytterligare ändringar. Påståendet avvisades därför.

(71) Efter utlämnandet av uppgifter på förhand hävdade JKYC att en av de produkttyper för vilka de av misstag rapporterade tillverkningskostnaden inte var den berörda produkten och inte hade exporterats till unionen. JKYC begärde därför att kommissionen skulle beräkna om dumpningsmarginalen utan den produkttypen.

(72) Efter en översyn av den kontrollerade tillverkningskostnad som användes för den preliminära dumpningsmarginalen bekräftade kommissionen att en produkttyp inte omfattades av definitionen av den berörda produkten. Kommissionen beräknade därför om dumpningsmarginalen utan den produkttypen.

3.1.2.5 Slutsats beträffande normalvärdet

(73) Kommissionen har framför allt behandlat alla synpunkter på normalvärdet och reviderat sina undersökningsresultat när så är lämpligt, såsom beskrivs ovan. De återstående undersökningsresultaten i avsnitt 3.1.2 i förordningen om provisorisk tull bekräftas.

3.1.3 *Exportpris och jämförelse*

(74) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas undersökningsresultaten avseende exportpriset och jämförelsen i förordningen om provisorisk tull.

([20]) https://www.eppo.go.th/index.php/en/en-energystatistics/energy-economy-static.

3.1.4 *Dumpningsmarginaler*

(75) Såsom beskrivs i avsnitt 3.1.2 har kommissionen till följd av påståenden från berörda parter reviderat dumpningsmarginalerna.

(76) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av kostnad, försäkring och frakt (cif) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal (%)
Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd	17,3
Sinochem group, bestående av — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0
Övriga samarbetsvilliga företag	23,0
All annan import med ursprung i Kina	33,0

3.2 **Sydkorea**

3.2.1 *Normalvärde*

(77) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att de två sydkoreanska exporterande producenter som ingick i urvalet och som stod för 85–95 % av Sydkoreas produktion av epoxiharts, enligt klagandens uppskattning, föreföll ha lämnat oriktiga uppgifter om källan till sina leveranser av epiklorhydrin (ECH). Med tanke på att 28–32 % av det ECH som används för produktion av epoxihartser i Sydkorea importeras från Kina, och att dessa exportörer var ansvariga för att producera nästan alla epoxihartser i Sydkorea, var det matematiskt osannolikt att de exporterande producenter som ingick i urvalet skulle ha undvikit att använda ECH från Kina.

(78) Klaganden hävdade vidare att normalvärdet i Sydkorea inte borde baseras på inhemska priser, vilka var kraftigt nedpressade på grund av snedvridningar med ursprung i Kina, vilket skapade en särskild marknadssituation i Sydkorea i den mening som avses i artikel 2.3 i grundförordningen. Normalvärdet borde därför konstrueras på grundval av kostnaderna och priset på ECH i Sydkorea bör ersättas med ett lämpligt referensvärde. Klaganden föreslog att det nordamerikanska eller västeuropeiska priset på ECH skulle användas.

(79) Kommissionen bekräftade att den vid kontroll av inköpstransaktionerna för råvarorna, inbegripet fastställandet av varornas ursprungsländer, fann att Kina inte var den främsta källan till ECH för de två exportörer som ingick i urvalet. Dessutom konstaterade kommissionen att inköpspriset för ECH från Kina överensstämde med exportörernas genomsnittliga inköpspris under undersökningsperioden, inbegripet exportörernas inköpspris från andra ursprungsländer än Kina såsom Europeiska unionen.

(80) När det gäller påståendet om förekomsten av en särskild marknadssituation noterade kommissionen att Kina inte var den främsta globala exportören av ECH, utan att det var Thailand, som exporterade 108 000 miljoner ton globalt under undersökningsperioden, jämfört med 58 000 miljoner ton från Kina. Thailand var också den största exportören i Asien. Thailands genomsnittliga exportpris för ECH låg dessutom inom samma intervall som Kinas. Därför spelade både Kina och Thailand, med tanke på ländernas produktionskapacitet och exportstrategier, sannolikt en avgörande roll när det gällde att fastställa priserna på ECH i hela Asien. Dessutom kan ECH-priserna i Asien ha påverkats av flera andra faktorer, däribland efterfrågan från industrisektorer såsom byggnation och beläggningar ([21]). Därtill kan den intensiva konkurrensen mellan producenterna i regionen ha bidragit till att upprätthålla konkurrenskraftiga priser. Att tillskriva nivån på ECH-priserna i Sydkorea enbart till kinesisk import kanske därför inte till fullo fångar komplexiteten i den rådande marknadsdynamiken i Asien.

([21]) https://www.chemanalyst.com/Pricing-data/epichlorohydrin-55.

(81) På grundval av detta och de uppgifter som lämnats av klaganden kunde kommissionen inte dra slutsatsen att Kinas överkapacitet inom ECH har lett till artificiellt låga ECH-priser på angränsande marknader, däribland Sydkorea, vilket kan skapa en särskild marknadssituation. Kommissionen fann därför att villkoren för att justera kostnaderna enligt artikel 2.3 i grundförordningen inte var uppfyllda.

(82) Efter att ha avvisat det påstående som beskrivs ovan bekräftade kommissionen undersökningsresultaten i förordningen om provisorisk tull beträffande normalvärdet för Sydkorea.

3.2.2 *Exportpris*

(83) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skälen 207–208 i förordningen om provisorisk tull.

3.2.3 *Jämförelse*

(84) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skälen 209–214 i förordningen om provisorisk tull.

3.2.4 Dumpningsmarginaler

(85) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skälen 215–220 i förordningen om provisorisk tull.

3.3 **Taiwan**

3.3.1 *Normalvärde*

(86) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skäl 221 i förordningen om provisorisk tull.

3.3.2 *Exportpris*

(87) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skälen 223–224 i förordningen om provisorisk tull.

3.3.3 *Jämförelse*

(88) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Nan Ya att normalvärdet och exportpriset inte var jämförbara på grund av skillnader i kvantiteter per order på Taiwans hemmamarknad och unionens exportmarknad.

(89) Under undersökningen underlät Nan Ya att tillhandahålla eller lägga fram någon bevisning för att det fanns olika handelsled mellan hemmamarknaden och exportmarknaderna, eller att den beställda kvantiteten per order var en relevant faktor vid fastställandet av priserna. Nan Ya lade inte heller fram någon bevisning om kvantitetsbaserade rabatter eller annan styrkande bevisning till stöd för påståendet att större försäljningsvolymer nödvändigtvis skulle leda till rabatterade priser.

(90) Kommissionen avvisade därför detta påstående.

3.3.4 *Dumpningsmarginaler*

(91) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skälen 231–233 i förordningen om provisorisk tull.

3.4 **Thailand**

(92) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Aditya Birla att kommissionen inte hade beaktat Aditya Birlas synpunkter på utlämnandet av uppgifter på förhand i förordningen om provisorisk tull. Aditya Birla upprepade sina synpunkter också i två separata inlagor till det slutliga utlämnandet av uppgifter. I båda dessa inlagor upprepades huvudsakligen samma argument som redan framförts efter det preliminära utlämnandet av uppgifter utan att ny bevisning lades fram som skulle kunna ändra slutsatserna i det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(93) Såsom förklaras i skäl 4 är de tillåtliga synpunkterna på utlämnandet av uppgifter på förhand begränsade till beräkningarnas riktighet. Detta specificerades också i dokumenten med förhandsinformation som delades med de berörda parterna. Aditya Birlas synpunkter på utlämnandet av uppgifter på förhand överskred denna omfattning och tog upp frågor som inte borde tas upp förrän efter införandet av de provisoriska åtgärderna. Kommissionen avvisade därför detta påstående.

3.4.1 *Normalvärde*

(94) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Aditya Birla att kommissionen felaktigt använde de faktiska vinstprocentsatserna på hemmamarknaden för produkttyper som såldes på hemmamarknaden i kvantiteter som inte uppfyllde det tröskelvärde på 5 % som fastställs i artikel 2.2 i grundförordningen, vilket enligt Birla skulle innebära att dessa försäljningar inte skedde vid normal handel. Enligt Aditya Birla strider detta mot artikel 2.3 i den förordningen och kommissionen borde i stället ha använt vinstmarginalen på grundval av all försäljning på hemmamarknaden vid normal handel, oavsett produktkontrollnummer. Aditya Birla upprepade sina synpunkter också i två inlagor efter det slutliga utlämnandet av uppgifter genom att upprepa de tidigare argumenten men inte lägga fram ny bevisning som skulle kunna ändra slutsatserna i det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(95) Kommissionen noterade att i motsats till Aditya Birlas inlaga anses inte försäljningsvolymer på hemmamarknaden som inte utgör 5 % eller mer av exporten av samma produkttyp inte förekomma vid normal handel. I artikel 2.3 i grundförordningen nämns faktiskt ”om försäljning av den likadana produkten **vid normal handel** inte förekommer eller är otillräcklig” (vår markering). Den transaktion på grundval av vilken den faktiska vinsten för försäljningen av de relevanta produktkontrollnummer som användes för att konstruera normalvärdet enligt artikel 2.3 i grundförordningen fastställdes var lönsam och skedde därmed vid normal handel. Antagandet att kommissionen använde en vinst baserad på transaktioner som inte skett vid normal handel är därför i sak felaktigt.

(96) I sina synpunkter efter det preliminära utlämnandet av uppgifter förväxlade Aditya Birla till synes försäljning som inte skedde vid normal handel (artikel 2.4 i grundförordningen) med försäljning som inte klarade representativitetstestet i artikel 2.2 i grundförordningen. Bara för att försäljningen inte skedde i tillräckliga mängder enligt artikel 2.2 innebär det inte att försäljningen inte skedde vid normal handel. Såsom anges i skäl 95 skedde de relevanta försäljningstransaktioner som användes för att beräkna den faktiska vinsten för de relevanta produktkontrollnumren vid normal handel.

(97) När det gäller klagomålet att den vinst som användes för att konstruera normalvärdet för de relevanta produktkontrollnumren baserades på försäljningstransaktioner som totalt sett inte översteg tröskelvärdet på 5 % i artikel 2.2 i grundförordningen noterade kommissionen nedanstående.

(98) Om det inte finns tillräcklig försäljning på hemmamarknaden vid normal handel (dvs. volymen underskrider 5 % av försäljningsvolymen för den berörda produkten till unionen), vilket var fallet för de relevanta produktkontrollnumren, kan normalvärdet beräknas antingen på grundval av produktionskostnaden i ursprungslandet plus ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst eller på grundval av representativa exportpriser ([22]). I detta avseende följer artikel 2.3 i grundförordningen bestämmelserna i artikel 2.2 i WTO:s antidumpningsavtal.

(99) När det gäller försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst som ska användas för att konstruera normalvärdet enligt artikel 2.3 föreskrivs i artikel 2.6 i grundförordningen och artikel 2.2.2 i WTO:s antidumpningsavtal bland annat att beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst ska baseras på faktiska uppgifter om den undersökta exportörens eller producentens produktion och försäljning av den likadana produkten vid normal handel. Om sådana belopp inte kan fastställas anges tre alternativa sätt att erhålla dem.

([22]) Se i detta avseende domen av den 1 oktober 2014, rådet mot Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, punkt 20 och där angiven rättspraxis.

(100) Eftersom artiklarna 2.3 respektive 2.6 i grundförordningen i stor utsträckning återspeglar artikel 2.2 respektive 2.2.2 i WTO:s antidumpningsavtal bör de i möjligaste mån tolkas i enlighet med avtalet ([23]).

(101) Såsom överprövningsorganet noterade i *EC – Tube or Pipe Fittings* ([24]) ”fastställs i artikel 2.2.2 kriterier för att fastställa ’skäliga belopp’ för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst vid beräkningen av det konstruerade normalvärdet enligt artikel 2.2”. Överprövningsorganet fortsatte på följande sätt: ”När vi undersöker texten i inledningen till artikel 2.2.2 ser vi att denna bestämmelse ålägger en utredande myndighet en allmän skyldighet att använda ’faktiska uppgifter om produktion och försäljning vid normal handel’ vid fastställandet av beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst. Endast ’om sådana belopp inte kan fastställas på denna grund’ får en utredande myndighet tillämpa någon av de tre andra metoder som anges i leden i–iii. Enligt vår uppfattning tyder formuleringen i inledningen på att en utredande myndighet, när den fastställer försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst enligt artikel 2.2.2, först måste försöka göra ett sådant fastställande med hjälp av de ’faktiska uppgifterna om produktion och försäljning vid normal handel’. Om det finns faktiska uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för försäljning vid normal handel för exportören och den likadana produkt som är föremål för undersökning, är en utredande myndighet skyldig att använda dessa uppgifter för att konstruera normalvärdet. Den får inte beräkna det konstruerade normalvärdet med hjälp av uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst med hänvisning till andra uppgifter eller med hjälp av en alternativ metod.” ([25])

(102) Av detta följer att om försäljningen i fråga skedde vid normal handel, såsom var fallet, är volymen oväsentlig. Såsom överprövningsorganet konstaterar ”innebär det faktum att en formulering om låga volymer saknas i artikel 2.2.2 att ett undantag för lågvolymförsäljning inte bör läsas in i artikel 2.2.2” ([26]). I enlighet med denna rättspraxis gäller att om det finns faktiska uppgifter om vinst från en exporterande producents försäljning vid normal handel, inte bara får, utan måste, kommissionen använda dessa faktiska uppgifter om vinst för att konstruera normalvärdet. Denna skyldighet gäller oavsett den försäljningsvolym som berörs av transaktionerna i fråga.

(103) Av de skäl som anges ovan avvisades Aditya Birlas påstående om fastställande av normalvärdet.

(104) Aditya Birla hävdade att kostnader för tekniska tjänster, som täcker kostnaderna för de tjänster som tillhandahålls kunder som använder epoxihartser för nya tillämpningar, slutanvändningar eller ändrade omständigheter, bör tilldelas enbart försäljning på hemmamarknaden. Aditya Birla ansåg därför att dessa utgifter inte borde ingå i företagets allmänna utgifter. Aditya Birla upprepade sina synpunkter också som svar på det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(105) Kommissionen höll inte med om denna synpunkt. Tekniskt stöd är en tjänst som i allmänhet erbjuds kunder på hemmamarknaden. Enligt artikel 2.6 i grundförordningen ska beloppen för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst grundas på faktiska uppgifter om den undersökta exportörens eller producentens produktion och försäljning av den likadana produkten vid normal handel. Kommissionen ansåg därför att dessa kostnader var av allmän karaktär och borde inkluderas i företagets allmänna utgifter, vilket ledde till att detta påstående avvisades.

(106) I samma sammanhang nämnde Aditya Birla ett royaltyavtal, enligt vilket Aditya Birla måste betala provision till det angivna företaget. Aditya Birla hävdade att dessa provisioner endast är relaterade till specifika produkter och specifik försäljning och inte borde ingå i försäljnings- och administrationskostnaderna samt de andra allmänna kostnaderna.

(107) Trots Aditya Birlas omnämnande av royaltyavtalet i samband med kostnader för tekniska tjänster är detta olika frågor, och det verkar som om Aditya Birla oavsiktligt har blandat ihop dem. Kommissionen tilldelade inte de justeringar som rapporterats av Aditya Birla på grundval av royaltyavtalet till de allmänna försäljnings- och administrationskostnaderna samt de andra allmänna kostnaderna, vilket ledde till att påståendet om royaltyavtalet avvisades.

([23]) Se exempelvis domen av den 19 december 2013, Transnational Company ’Kazchrome’ och ENRC Marketing mot rådet, C-10/12 P, EU:C:2013:865, punkt 54, domen av den 16 december 2020, Changmao Biochemical Engineering mot kommissionen, T-541/18, ECLI:EU:T:2020:605, punkt 61.

([24]) Överprövningsorganets rapport, *European Communities – Anti-Dumping Duties on Malleable Cast Iron Tube or Pipe Fittings from Brazil* (WT/DS219/AB/R), punkt 96.

([25]) *Ibid.*, punkt 97.

([26]) *Ibid.*, punkt 98.

3.4.2 *Exportpris*

(108) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Aditya Birla att kommissionen inte borde ha justerat försäljningspriset för epoxihartser i fall där härdare och epoxiharts såldes tillsammans till samma nominella enhetspris. Aditya Birla hävdade att kommissionen i dessa fall felaktigt hade betraktat den kombinerade försäljningen av epoxiharts och härdare som en försäljning av ett system eller en sats. Aditya Birla upprepade sina synpunkter också som svar på det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(109) Kommissionen anser att när Aditya Birla rapporterar ett likvärdigt nominellt försäljningspris för epoxi och härdare är det faktiska priset för epoxiharts i själva verket lägre än det pris som anges på fakturan och återspeglar inte den ekonomiska verkligheten. Detta beror på att härdare och epoxihartser har väsentligt skilda produktionskostnader och när de säljs separat säljs härdare till betydligt högre pris än epoxihartser. Kommissionen ansåg därför att det var nödvändigt att justera det nominella försäljningspriset för försäljningen där samma pris angavs för både epoxiharts och härdare, för att återspegla skillnaderna i respektive kostnad för härdare och epoxihartser. Detta innebar en anpassning av försäljningspriserna till de transaktioner där epoxihartser och härdare såldes separat.

(110) Kommissionen höll därför inte med om Aditya Birlas påstående. Oavsett om försäljningen betraktas som försäljning av en sats eller ett system återspeglar den kombinerade försäljningen av härdare och epoxi med samma nominella försäljningspris inte den ekonomiska verkligheten av de skäl som anges ovan. I sådana fall är en justering motiverad och den bästa tillgängliga grunden för denna justering var respektive kostnad för elementen, i likhet med situationer där härdare och epoxihartser säljs som satser.

(111) Aditya Birla varken hävdade eller lade fram bevisning för att de höga försäljningspriser som rapporterades vid kombinerad försäljning skulle ha uppnåtts när epoxihartsen såldes separat, eller att samma låga priser för härdare skulle ha tillämpats när härdare såldes separat.

(112) Kommissionen vidhöll därför att i de fall där epoxihartser och härdare säljs i kombination till samma nominella pris var en justering av de nominella försäljningspriserna för epoxi befogad och avvisade påståendet.

(113) Aditya Birla hävdade också att kommissionen felaktigt hade tillämpat justering av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för dess tyska dotterbolag CTP Advance Materials GmbH (CTP) på Aditya Birlas försäljningspriser på unionsmarknaden. Justeringen baserades på CTP:s totala försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och en teoretisk vinst.

(114) Kommissionen godtog delvis detta påstående. Kommissionen vidhöll att CTP agerade som agent för all Aditya Birla-försäljning i unionen, men erkände att den vinstjustering som anges i skäl 244 i förordningen om provisorisk tull inkluderade försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader i samband med bearbetningsverksamhet. Följaktligen gjorde kommissionen en korrigering nedåt av justeringen av försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader samt vinst för den försäljning där CTP endast agerade ombud. Trots den justering som gjordes efter det preliminära utlämnandet av uppgifter upprepade Aditya Birla sina synpunkter också som svar på det slutliga utlämnandet av uppgifter genom att upprepa de tidigare argumenten men inte lägga fram ny bevisning som skulle kunna ändra slutsatserna i det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(115) Vidare instämde Aditya Birla inte i den fördelningsmetod som kommissionen tillämpade i fall där epoxiharts bearbetas vidare av CTP före vidareförsäljning. För det första hävdade Aditya Birla att kommissionen inte borde ha fördelat bearbetningskostnaderna på olika element (epoxihartser och andra ämnen) baserat på volym. För det andra hävdade Aditya Birla att kommissionen gjorde fel när den fördelade försäljningspriset för bearbetade produkter till komponenter på grundval av deras respektive inköpspris, såsom beskrivs i skäl 238 i förordningen om provisorisk tull.

(116) Kommissionen instämde inte i något av de båda argumenten. För det första innebar CTP:s bearbetning, som innebar att epoxiharts blandades med andra ämnen, att volymen bearbetade produkter snarare än deras värde var den viktigaste kostnadsdrivande faktorn. Bearbetningskostnaden bör därför fördelas på grundval av elementens volym.

(117) För det andra bör försäljningspriset för den bearbetade produkten fördelas på komponenterna på grundval av deras respektive produktionskostnad eller inköpspris. Av denna fördelningsmetod följer att de olika komponenterna i den bearbetade produkten har samma vinstmarginal, vilket är ett rimligt antagande som företaget inte motsäger.

(118) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Aditya Birla också att kommissionen hade bortsett från vissa försäljningstransaktioner i dumpningsberäkningarna.

(119) De transaktioner som Aditya Birla hänvisade till hade antingen ägt rum utanför undersökningsperioden, sålts utanför unionen eller inte producerats av Aditya Birla. Det var därför korrekt att dessa transaktioner uteslöts från dumpningsberäkningarna.

(120) Av de skäl som anges ovan avvisade kommissionen därför påståendena om fördelningsmetoden för bearbetningskostnad och försäljningspriset.

(121) Aditya Birla hävdade också att kommissionen felaktigt tillämpade försäljningspriset från Aditya Birla på CTP vid beräkningen av importpriset cif för att fastställa skademarginalen. Enligt Aditya Birla borde kommissionen i stället ha använt det pris som beräknats tillbaka från försäljningspriset för bearbetade produkter enligt beskrivningen i skäl 237 i förordningen om provisorisk tull. Aditya Birla upprepade sina synpunkter också som svar på det slutliga utlämnandet av uppgifter genom att upprepa de tidigare argumenten men inte lägga fram ny bevisning som skulle kunna ändra slutsatserna i det slutliga utlämnandet av uppgifter.

(122) Kommissionen avvisade detta påstående. I motsats till vad Aditya Birla hävdade konstruerade kommissionen cif-priserna på grundval av försäljningspriserna till icke-närstående oberoende kunder i unionen.

3.4.3 *Jämförelse*

(123) Eftersom inga synpunkter inkommit bekräftas skälen 239–244 i förordningen om provisorisk tull.

3.4.4 *Dumpningsmarginal*

(124) Efter den justering som beskrivs i skäl 114 ovan revideras dumpningsmarginalen från 32,8 % till 29,9 %.

(125) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta som en procentandel av priset cif vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal (%)
Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
All övrig import med ursprung i Thailand	29,9

4. **SKADA**

4.1 **Definition av unionsindustrin och unionens produktion**

(126) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande definitionen av unionsindustrin och unionsproduktionen bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 249–254 i förordningen om provisorisk tull.

4.2 **Förbrukning i unionen**

(127) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande förbrukningen i unionen bekräftades slutsatserna i skälen 255–258 i förordningen om provisorisk tull.

4.3 **Import från de berörda länderna**

4.3.1 *Sammantagen bedömning av verkningarna av importen från de berörda länderna*

(128) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände Nan Ya mot kommissionens beslut att bedöma importen från Taiwan tillsammans med importen från andra berörda länder och hävdade att konkurrensvillkoren mellan importen från Taiwan och andra berörda länder samt mellan importen från Taiwan och den inhemska likadana produkten skiljer sig åt i grunden. Enligt exportören var importvolymerna från Taiwan och marknadsandelen för unionens import från Taiwan minimal jämfört med importen från de andra berörda länderna och utvecklades på ett helt annat sätt än importen från de andra berörda länderna. Nan Ya hävdade att den importen från Taiwan till unionen förlorade marknadsandelar från 2022 till undersökningsperioden och att unionsindustrin därför förlorade sin marknadsandel till import från andra berörda länder och inte till taiwanesiska exporterande producenter. Slutligen hävdade Nan Ya att importen från Taiwan kom in på unionsmarknaden i en mycket lägre volym och till högre priser än för de andra berörda länderna, och att priserna på unionens import från Taiwan till och med under undersökningsperioden förblev 7 % högre än 2020.

(129) För det första var importvolymen från Taiwan inte försumbar i den mening som avses i artikel 5.7 i grundförordningen (se skäl 260 i förordningen om provisorisk tull). För det andra ökade importen från Taiwan med 4 795 ton under skadeundersökningsperioden och nådde en marknadsandel på 3,3 % (en ökning från 1,7 % 2020), i likhet med marknadsandelens utveckling för de andra berörda länderna. Dessutom fastställdes dumpning för de taiwanesiska exporterande producenterna. Slutligen, såsom förklaras i avsnitt 4.3.1 i förordningen om provisorisk tull, var konkurrensvillkoren mellan den dumpade importen från Kina, Taiwan och Thailand och mellan den dumpade importen från de berörda länderna och den likadana produkten i unionen likartade, och Nan Ya lade inte fram någon bevisning för motsatsen. Därför har alla kriterier som anges i artikel 3.4 i grundförordningen uppfyllts, och importen från Taiwan bedömdes tillsammans med importen från Kina och Thailand för att fastställa skada. Nan Yas påstående måste därför avvisas.

(130) Eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit beträffande den sammantagna bedömningen av verkningarna av importen från de berörda länderna bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 259–265 i förordningen om provisorisk tull i dessa avseenden.

4.3.2 *Volym och marknadsandel för importen från de berörda länderna*

(131) ERC hävdade att de importstatistikuppgifter som kommissionen använt är ofullständiga och otillförlitliga, eftersom kommissionen uteslutande använde KN-nummer 3907 30 00 och bortsåg från andra relevanta KN-nummer (2910 90 00, 3824 99 92 och 3824 99 93) utan tillräcklig kontroll och motivering till varför vissa KN-nummer uteslöts. ERC ifrågasatte vidare att kommissionen förlitade sig på kommersiellt erhållna uppgifter från S&P Global-underrättelser, som inte är allmänt tillgängliga och kanske inte utgör någon faktisk bevisning.

(132) För det första utvecklade kommissionen tydligt och otvetydigt i skäl 267 i förordningen om provisorisk tull sin metod för att identifiera importen från de berörda länderna och varför den uteslöt vissa ”korg-varukoder”, inbegripet flera andra produkter, utom epoxihartser. I detta avseende kunde ERC i sin inlaga inte styrka varför ett sådant tillvägagångssätt skulle förklaras ogiltigt och hur ett alternativt tillvägagångssätt skulle i) ge mer exakta resultat för importen från de berörda länderna och/eller ii) ogiltigförklara kommissionens analys. För det andra kommer de importuppgifter som kommissionen har förlitat sig på uteslutande från Eurostat, en offentligt tillgänglig databas med kontrollerbara uppgifter, och kompletteras inte av någon privat marknadsinformation. Kommissionen uppgav endast att Eurostats uppgifter är förenliga med S&P Globals underrättelser, utan att grunda sin analys eller sina slutsatser på dessa uppgifter. Dessutom, och i motsats till vad ERC hävdar, är S&P Globals underrättelser en abonnemangsbaserad tjänst som i stor utsträckning används av epoxihartsindustrin. Det är rimligt att anta att ERC och/eller dess medlemmar skulle ha stort intresse av att få tillgång till uppgifterna bakom vad som är en ledande och mycket omfattande uppgiftskälla i epoxihartsindustrin. Oavsett detta är det obestridligt att kommissionen hämtade de importuppgifter som användes för undersökningsresultaten från Eurostat, en offentligt tillgänglig databas. ERC:s påstående avvisades därför.

(133) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ERC att S&P Globals underrättelseuppgifter utnyttjades selektivt av kommissionen. Enligt ERC använde kommissionen uppgifterna på ett inkonsekvent sätt genom att förlita sig på dem för de icke-kontrollerade makroekonomiska skadeuppgifterna och inte för undersökningen av importen.

(134) Tvärtom mot vad ERC påstår använde kommissionen inte de omtvistade uppgifterna selektivt. Kommissionen använde S&P Global-underrättelser som en primär uppgiftskälla för att få en fullständig bild av unionsindustrins makroekonomiska indikatorer, men det var helt enkelt inte nödvändigt att använda S&P Global-uppgifter som en primär källa för att identifiera importen från de berörda länderna, eftersom de fullständiga uppgifterna fanns tillgängliga i Eurostat. S&P Global-uppgifterna överensstämmer under alla omständigheter med Eurostats uppgifter beträffande importstatistiken. Den metod som valts gör på intet sätt kommissionens metod selektiv och bristfällig. ERC:s argument avvisades därför.

4.3.3 *Priser på importen från de berörda länderna och prisunderskridande*

(135) QR Polymers är Nan Yas exklusiva distributör för Grekland och hävdade efter det preliminära utlämnandet av uppgifter att det prisunderskridande som kommissionen påstod sig ha konstaterat inte förekommer i Grekland. Kommissionen erinrade med hänvisning till avsnitt 4.3.3 i förordningen om provisorisk tull om att prisunderskridandet beräknades med hjälp av uppgifter om exportförsäljning till unionen från kontrollerade svar på frågeformuläret från de exporterande producenter som ingick i urvalet, däribland Nan Ya, och försäljning i unionen från de unionsproducenter som ingick i urvalet för unionsmarknaden som helhet (i motsats till ett eller flera utvalda länder), vilket gjorde QR Polymers påstående verkningslöst.

(136) Eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit beträffande volym, marknadsandel samt pris för importen från de berörda länderna bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 266–276 i förordningen om provisorisk tull i dessa avseenden.

4.4 **Unionsindustrins ekonomiska situation**

4.4.1 *Allmänna anmärkningar*

(137) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade ERC att skadebedömningen grundar sig på makroekonomiska och mikroekonomiska uppgifter som inte enbart härrör från unionsproducenternas svar på frågeformuläret, utan även från uppgifter som uppskattats från S&P Global-underrättelser. Enligt ERC ger ett sådant tillvägagångssätt upphov till betydande farhågor om dessa indikatorers riktighet, tillförlitlighet och representativitet.

(138) De mikroekonomiska indikatorerna baseras enbart på de kontrollerade svaren på frågeformuläret från de unionsproducenter som ingick i urvalet. De makroekonomiska uppgifter som baserades på uppgifter från klagandena och kontrollerades av kommissionen omfattade mer än 70 % av unionens produktion, och kompletterades med bästa tillgängliga uppgifter från S&P Global för att få fram uppgifter för hela unionsindustrin. Dessa uppgifter är därför tillräckligt representativa för unionsindustrins mikroekonomiska och makroekonomiska utveckling under skadeundersökningsperioden. ERC kunde inte styrka varför så inte skulle vara fallet och ERC:s argument avvisas därför.

(139) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade ERC sitt påstående att om 2020 används som referensår för att bedöma skadetendenserna leder detta till en överdriven efterföljande försämring av unionsindustrins situation. ERC hävdade i stället att det skulle ge en mer balanserad analys om 2019 eller 2021 användes som referensvärde för att bedöma trender.

(140) För det första valde kommissionen, såsom anges i skäl 43 i förordningen om provisorisk tull, i enlighet med sin standardpraxis, en period som omfattade tre hela år samt undersökningsperioden för att undersöka de makroekonomiska och mikroekonomiska trenderna och indikatorerna. För det andra inbegriper skadebedömningen en dynamisk bedömning av de ekonomiska faktorerna under skadeundersökningsperioden och inte bara tillståndet i början och i slutet av skadeundersökningsperioden. För det tredje visade kommissionens analys tydligt att unionsindustrin lidit väsentlig skada under undersökningsperioden, oavsett vilket år som var det första året i skadeundersökningsperioden. En ändring av skadeundersökningsperioden skulle därför inte ogiltigförklara eller på annat sätt ändra slutsatserna om skada i denna förordning.

4.4.2 *Makroekonomiska indikatorer*

(141) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande de makroekonomiska indikatorerna bekräftades slutsatserna i skälen 282–296 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3 *Mikroekonomiska indikatorer*

(142) Som svar på det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Nan Ya att kommissionen inte kan bortse från att unionsindustrin gick med förlust också under 2020, när importvolymen från de berörda länderna var mycket låg. Nan Ya hävdade vidare att unionsindustrins lönsamhetstrender, särskilt från 2022 och framåt, var kopplade till unionsproducenternas ökade produktionskostnader och deras förmåga (eller avsaknad av sådan) att föra över dessa kostnader på konsumenterna på grund av själva marknadens karaktär.

(143) För det första, såsom anges i skäl 306 i förordningen om provisorisk tull, berodde unionsproducenternas förlustsituation 2020 på marknadens ursprungliga svar på covid-19-pandemin, och det var först efter 2022 som de skadevållande verkningarna av de ökade volymerna av dumpad import blev kännbara. Såsom beskrivs närmare i skäl 321 i förordningen om provisorisk tull blev trycket från de ökande importvolymerna till dumpade priser som var betydligt lägre än unionsproducenternas produktionskostnader under 2023 och under undersökningsperioden ohållbart för unionsindustrin. Det var på grund av denna orättvisa konkurrens från den dumpade importen avsom unionsindustrin inte längre kunde höja sina försäljningspriser för att föra över de stigande råvarukostnaderna på kunderna. För att minska förlusterna i produktionsvolymer och marknadsandelar tvingades unionsproducenterna därför att sänka priserna på bekostnad av sin lönsamhet. Nan Yas påstående avvisas därför.

(144) Eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit beträffande de mikroekonomiska indikatorerna bekräftades slutsatserna i skälen 297–310 i förordningen om provisorisk tull.

4.5 **Slutsats om skada**

(145) Mot bakgrund av ovanstående bekräftar kommissionen sina undersökningsresultat i skälen 311–317 i förordningen om provisorisk tull.

5. ORSAKSSAMBAND

5.1 **Verkningar av den dumpade importen**

(146) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ERC att kommissionen inte kunnat fastställa en sammanhängande tidslinje för att koppla den dumpade importen till den påstådda skadan. Enligt ERC inträffade den kraftigaste importökningen 2020–2022, när unionens lönsamhet nådde sin topp, medan nedgången mellan 2022 och undersökningsperioden sammanföll med en exceptionell energi- och råvarukostnadsinflation.

(147) Såsom noteras i förordningen om provisorisk tull (särskilt skälen 321, 326 och 348) ökade den sammantagna importen från de berörda länderna stadigt och i betydande takt (se tabell 3 i förordningen om provisorisk tull) varje år under skadeundersökningsperioden (därav inte bara 2020–2022), medan unionsproducenternas marknadsandel minskade och den totala importen från andra länder var stabil. Även om unionsproducenterna under 2021–2022 lyckades uppnå sunda vinster trots den illojala konkurrensen tack vare den ökade efterfrågan på epoxihaltiga produkter blev de skadliga effekterna av den dumpade importen uppenbara 2023 och under undersökningsperioden, när importen från de berörda länderna fortsatte att öka sin marknadsandel på en krympande unionsmarknad. Begäran avvisades därför.

(148) Eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit beträffande den dumpade importens verkningar bekräftas skälen 319–328 i förordningen om provisorisk tull.

5.2 **Import från tredjeländer**

(149) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter och i sitt svar på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ERC att verkningarna av importen från Sydkorea på unionsindustrin, i strid med artikel 3.7 i grundförordningen, inte isolerades och bedömdes korrekt. Enligt ERC har kommissionen inte lämnat någon övertygande förklaring till varför denna import inte bör betraktas som en betydande bidragande faktor till skadan.

(150) För det första har verkningarna av importen från övriga tredjeländer och särskilt från Sydkorea bedömts i vederbörlig ordning och separat i skäl 332 i förordningen om provisorisk tull. Dessutom, och i motsats till ERC:s påstående, drog kommissionen slutsatsen att importen från Sydkorea bidrog till den väsentliga skadan för unionsindustrin. Detta bidrag var dock inte av sådan art att det kunde försvaga orsakssambandet mellan den skada som unionsindustrin lidit och den dumpade importen från de berörda länderna av de skäl som redan anges i skälen 334 och 356 i förordningen om provisorisk tull.

(151) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ERC också att Sydkorea borde ha inkluderats i kommissionens sammantagna analys och att den selektiva kumuleringen, som exkluderar import från Sydkorea, snedvrider den makroekonomiska bilden. Kommissionen noterade med hänvisning till artikel 3.4 i grundförordningen samt avsnitt 4.3.1 i förordningen om provisorisk tull att verkningarna av importen från Sydkorea inte kunde ha bedömts sammantaget eftersom ingen dumpningsmarginal konstaterades för Sydkorea. ERC:s påstående avvisades därför. Oavsett analyserades de potentiellt skadliga verkningarna av importen från Sydkorea i avsnitt 5.2.1, särskilt i skäl 332 i förordningen om provisorisk tull.

(152) På liknande sätt hävdade Nan Ya som svar på det preliminära utlämnandet av uppgifter att kommissionens slutsats att unionens import från Sydkorea inte försvagade orsakssambandet mellan den dumpade importen från Taiwan och att skadan är otillräcklig, och Nan Ya begärde att kommissionen skulle ompröva sitt fastställande. Nan Ya hävdade att Sydkorea stod för en stor andel av all import under skadeundersökningsperioden, medan unionens import från Taiwan förblev mycket begränsad under hela (och minskade under största delen av) skadeundersökningsperioden, och att Taiwan hade en obetydlig marknadsandel jämfört med unionsindustrin och Sydkorea.

(153) Såsom anges i avsnitt 4.3.1 i förordningen om provisorisk tull bedöms importen från Taiwan sammantaget med importen från Kina och Thailand i detta fall. De berörda länderna ökade sin andel av unionens totala import från mindre än 11 % till över 35 %, medan importen från Sydkorea som andel av den totala importen minskade med 2 procentenheter under skadeundersökningsperioden. Även om man beaktar utvecklingen av importen från Taiwan individuellt ökade den med 73 % under skadeundersökningsperioden. Såsom anges i skäl 332 i förordningen om provisorisk tull kunde man, med tanke på volymerna av och priserna på den dumpade importen från de berörda länderna och deras utveckling under hela skadeundersökningsperioden, inte dra slutsatsen att importen från Sydkorea kunde försvaga orsakssambandet mellan den dumpade importen från de berörda länderna och den väsentliga skada som denna vållade unionsindustrin. Nan Yas påstående måste därför avvisas.

(154) Eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit bekräftas skälen 329–334 i förordningen om provisorisk tull.

5.3 **Unionsindustrins exportresultat**

(155) ERC hävdade efter det preliminära utlämnandet av uppgifter att unionsindustrins oförmåga att upprätthålla exportvolymer och priser var en viktig faktor som bidrog till dess allmänt försämrade ekonomiska situation. Denna minskning av exportresultatet kan inte ignoreras eller bagatelliseras i analysen av orsakssambandet, enligt ERC.

(156) Exportresultatet utvärderades i vederbörlig ordning av kommissionen. Såsom anges i avsnitt 5.2.2 och skäl 357 i förordningen om provisorisk tull ignorerade eller bagatelliserade kommissionen inte exportresultatet i sin bedömning. Den drog slutsatsen att exportresultatet bidrog till den negativa situationen för unionsproducenterna, men inte i sådan omfattning att orsakssambandet mellan importen från de berörda länderna och den skada som unionsindustrin lidit försvagades. ERC:s påstående avvisas därför.

(157) Eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit bekräftas skälen 335–340 i förordningen om provisorisk tull.

5.4 **Verkningar av andra faktorer**

(158) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter upprepade ERC att försämringen av resultatet började 2022, och sammanföll med stigande energipriser och råvarukostnader snarare än ökad import. ERC noterade också att unionsproducenternas beslut att minska produktionsvolymerna och kapacitetsutnyttjandet var oförenligt med normala konkurrenssvar på en råvarumarknad. Enligt ERC borde kommissionen ha kontrollerat om denna kraftiga produktionsminskning inte var ett resultat av avsiktliga strategiska beslut som fattats i avvaktan på detta antidumpningsförfarande.

(159) I sina synpunkter efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade ERC att kommissionen inte med faktisk bevisning kunde påvisa att den dumpade importen var den huvudsakliga orsaken till unionsindustrins skada och inte den kraftiga ökningen av kostnaderna för energi och vissa råvaror.

(160) I själva verket analyserade kommissionen verkningarna av den ökade produktionskostnaden och ökningen av energikostnaderna i skälen 341, 342 och 358 i förordningen om provisorisk tull och drog slutsatsen att unionsindustrin utan prispressen från den dumpade importen skulle ha kunnat föra över kostnadsökningarna och på lämpligt sätt reagera på de föränderliga marknadsvillkoren.

(161) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade Nan Ya också att produktionskostnaden förblev exceptionellt hög under skadeundersökningsperioden, vilket förklarar varför unionsindustrin inte kunde överföra merkostnaderna till sina kunder på en krympande unionsmarknad.

(162) Kommissionen noterade med hänvisning till sin analys av orsakssambandet i avsnitten 5.2.3 och 5.2.5 i förordningen om provisorisk tull att faktorer såsom unionsproducenternas affärsbeslut, energipriser och ökade råvarupriser har undersökts och bedömts i vederbörlig ordning. Såsom anges i skälen 306 och 314 i förordningen om provisorisk tull var det den dumpade lågprisimporten från de berörda länderna som orsakade en betydande prisnedgång för unionsindustrin efter 2022. Till följd av denna dumpade import (och inga andra faktorer såsom unionsproducenternas affärsbeslut eller energikris eller stigande råvarupriser) kunde unionsindustrin inte sälja till priser som täckte produktionskostnaderna och gick med förlust 2023 och under undersökningsperioden. Om det inte hade varit för prispressen från den dumpade importen skulle unionsindustrin ha kunnat absorbera de ökade produktionskostnaderna och på lämpligt sätt svara på de föränderliga marknadsvillkoren. När det gäller utvecklingen av kostnader och försäljningspriser, som framgår av tabell 8 (försäljningspriser i unionen) i förordningen om provisorisk tull, minskade produktionskostnaderna i unionen med 20 procentenheter under perioden 2022–undersökningsperioden, samtidigt som unionens försäljningspriser sjönk med 90 procentenheter under samma period. ERC:s och Nan Yas påståenden avvisas därför.

(163) Aditya Birla hävdade dessutom i sitt svar på det preliminära utlämnandet av uppgifter att kommissionen inte på ett korrekt sätt tog hänsyn till covid-19-pandemins snedvridande effekter på skadebedömningen. Enligt exportören leder skadeberäkningar på grundval av uppgifter mellan 2020 och 2021 utan tillräckliga justeringar till att ekonomiska snedvridningar blandas ihop med faktisk skada som leder till ett uppenbart fel i analysen av orsakssambandet och analysen av i vilken mån skadan kan tillskrivas andra faktorer. För det första baseras skadeberäkningarna (inbegripet målprisunderskridande och prisunderskridande) på undersökningsperioden och inte på perioden då covid-19-pandemin pågick, vilken föregick denna period med flera år. Dessutom, och i mer allmänna termer, beaktar kommissionens skadebedömning uppgifterna för skadeundersökningsperioden och gör en dynamisk bedömning av unionsindustrins makroekonomiska och mikroekonomiska indikatorer under den perioden, inbegripet åren 2020–2021. Såsom framgår av skälen 257, 258, 288, 306, 321, 345 och 364 i förordningen om provisorisk tull och i strid med Aditya Birlas påstående tog kommissionen vederbörlig hänsyn till covid-19-pandemins inverkan på unionsindustrins situation i sin skadebedömning. Slutligen kunde Aditya Birla inte styrka hur covid-19-pandemins verkningar skulle försvaga orsakssambandet eller på annat sätt ogiltigförklara kommissionens bedömning av orsakssambandet. Aditya Birlas påstående avvisas därför.

(164) Mot bakgrund av ovanstående och eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit bekräftar kommissionen sina undersökningsresultat i skälen 341–353 i förordningen om provisorisk tull.

5.5 **Slutsats om orsakssamband**

(165) Slutsatserna om orsakssamband i skälen 354–360 i förordningen om provisorisk tull bekräftades.

6. ÅTGÄRDERNAS NIVÅ

6.1 Skademarginal

(166) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade klaganden att kommissionen underskattade vinstmålet för unionens epoxihartsindustri genom att utgå från den lägsta vinstmarginalen på 6 %. Klaganden föreslog att en skälig vinstmarginal borde vara minst [10–20] %, vilket är den genomsnittliga vinstmarginalen mellan 2020 och 2022. Enligt klaganden skulle en justering av vinstmålet över tröskelvärdet på 6 % också vara i linje med kommissionens senaste praxis, där lönsamhet över 6 % uppnåddes av unionsindustrin före skadeundersökningsperioden och godtogs av kommissionen.

(167) För det första hänvisas till skäl 364 i förordningen om provisorisk tull, där det fanns en uttömmande förklaring till fastställandet av vinstmålet i enlighet med artikel 7.2c i grundförordningen. För det andra, och även om klaganden argumenterade för att använda den genomsnittliga vinstmarginalen mellan 2020 och 2022, bagatelliserade klaganden själv detta val genom att erkänna att ”vinstnivåerna för 2021 var betydligt högre än det förväntade vinstmålet, medan vinstmarginalerna på 6 % som rapporterades 2020 och 2022 inte heller fungerade som ett representativt referensvärde”. Dessutom, och såsom anges i kommissionens preliminära undersökningsresultat, kunde lönsamheten för de unionsproducenter som ingick i urvalet under perioden före skadeundersökningsperioden inte beaktas på ett meningsfullt sätt med tanke på bristen på tillförlitliga uppgifter eller stora vinstvolatiliteter under denna period. Klagandens påstående måste därför avvisas.

(168) Dessutom hävdade klaganden som svar på det preliminära utlämnandet av uppgifter att kommissionen vid fastställandet av målpriset borde tillämpa en standardkostnad för efterlevnad per bransch (med hänvisning till en rapport från kommissionen om kostnadsbedömning inom unionens kemiska industri som offentliggjordes 2016) i avsaknad av specifika kvantitativa uppgifter från svaren på frågeformuläret från de unionsproducenter som ingick i urvalet.

(169) För det första, och som klaganden medger i sin inlaga, kräver kommissionen kvantifierbara och kontrollerbara uppgifter för sina beräkningar av framtida efterlevnadskostnader, vilket de unionsproducenter som ingick i urvalet inte tillhandahöll i detta fall, såsom anges i skälen 364 och 365 i förordningen om provisorisk tull. Dessutom är beräkningen av det icke-skadevållande priset (inbegripet kostnaderna för FoU, innovation och framtida efterlevnad) en övning som omfattar individualiserade siffror för de unionsproducenter som ingick i urvalet. Det skulle därför inte vara möjligt att ersätta de företagsspecifika siffrorna med sektorsspecifika siffror som en del av arbetet. Av ovanstående skäl måste klagandens påstående avvisas.

(170) Slutligen hävdade klaganden att de kinesiska producenterna verkar ha antagit en synkroniserad prissättningsstrategi, eftersom de skademarginaler som beräknats för de kinesiska exportörer som ingick i urvalet uppvisar en nästan identisk anpassning, vilket ger upphov till farhågor om potentiellt konkurrensbegränsande praxis. Eftersom klaganden inte lade fram någon underbyggd bevisning till stöd för sitt påstående (som i vilket fall som helst inte omfattas av grundförordningen) kunde kommissionen inte undersöka det och därför måste det avvisas. Påståendet upprepades av klaganden efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, men det fanns fortfarande ingen bevisning till stöd för detta.

(171) Såsom anges i skälen 113 och 114 korrigerades exportpriset för det thailändska företaget och därefter reviderade kommissionen skademarginalen för Thailand. Den slutgiltiga nivån för undanröjande av skada för de samarbetsvilliga exporterande producenterna och för alla övriga företag är därför följande:

Land	Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal (%)	Slutgiltig skademarginal (i %)
Kina	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd	17,3	116
	Sinochem Group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0	118,9

Land	Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal (%)	Slutgiltig skademarginal (i %)
	Andra samarbetsvilliga kinesiska företag	23,0	117,1
	All annan import med ursprung i Kina	33,0	118,9
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	105,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5
	All annan import med ursprung i Taiwan	11,0	105,8
Thailand	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71
	All övrig import med ursprung i Thailand	29,9	71

6.2 **Slutsatser beträffande åtgärdsnivån**

(172) Med stöd av ovanstående bedömning bör slutgiltiga antidumpningstullar fastställas enligt nedan i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen.

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull (%)
Kina	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd	17,3
	Sinochem group, bestående av — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0
	Övriga samarbetsvilliga företag	23,0
	All annan import med ursprung i Kina	33,0
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0
	All annan import med ursprung i Taiwan	11,0
Thailand	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9
	All övrig import med ursprung i Thailand	29,9

7. **UNIONENS INTRESSE**

7.1 **Synpunkter på unionens intresse efter det preliminära utlämnandet av uppgifter**

(173) EFR hävdade att den höga nivån på tullarna kommer att hindra tillgången till import från Kina till unionen och upprepade att den minskade tillgången på epoxihartser till konkurrenskraftiga priser skulle kunna leda till högre kostnader för industrier i senare led som är beroende av dessa insatsvaror. EFR:s påstående avvisas med hänvisning till avsnitt 7.4 i förordningen om provisorisk tull, i synnerhet skälen 391–392. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter upprepade ERC sina argument om att analysen av unionens intresse var obalanserad och efterlyste en särskild konsekvensbedömning för senare led, utan att lägga fram några bevis eller nya argument.

(174) Aditya Birla hävdade vidare att införandet av antidumpningstullar skulle få en negativ inverkan på unionens mål för ren energi och energitrygghet, eftersom det skulle leda till högre kostnader och minskad försörjningstrygghet samt undergräva EU:s centrala klimat- och energipolitik, vilket i slutändan strider mot unionens mål att skala upp förnybar energi och elektrifiering. Exportören hävdade dessutom att införandet av åtgärder också skulle leda till nedläggning av produktionsanläggningar tillhörande CTP, som är ett dotterbolag till Aditya Birla i unionen.

(175) I motsats till Aditya Birlas påstående och i linje med skäl 388 i förordningen om provisorisk tull skulle avsaknaden av åtgärder (snarare än införandet av dem) äventyra epoxihartsindustrins existens i unionen och försörjningsstabiliteten för användarindustrierna. Om man förlitar sig på dumpad import skulle det i själva verket undergräva unionens ansträngningar för att utveckla en egen tillförlitlig industriell bas för att uppnå målen för förnybar energi och koldioxidneutralitet. Utöver verksamheten hos Aditya Birlas dotterbolag i unionen erinras det om att det utöver den kapacitet som finns tillgänglig hos unionsproducenterna finns andra stora exportländer såsom Indien, Sydkorea eller Schweiz och att deras producenter (inbegripet Aditya Birla och CTP:s närstående indiska producent) utgör alternativa försörjningskällor och en sund konkurrens för unionsindustrin. För det andra kommer inte import från Kina, Thailand och Taiwan att hindras från att komma in i unionen, utan kommer helt enkelt att komma in till rättvisa priser genom att tullarna betalas. Mot bakgrund av ovanstående avvisas Aditya Birlas påstående.

(176) Som svar på det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade Nan Ya (även med hänvisning till att force majeure deklarerats för en av produkttyperna vid Westlakes anläggning) att åtgärderna sannolikt inte skulle skydda unionsproduktionen, men att de klagande företagen skulle kunna ersätta sin produktion av epoxiharts i unionen med sin egen import från Förenta staterna, där produktionskostnaden var betydligt lägre. Nan Ya hävdade vidare att åtgärderna ökade risken för konkurrensbegränsande beteende hos de största unionsproducenterna, med hänvisning till Westlakes tidigare inblandning i kartellverksamhet i unionen och Förenade kungariket.

(177) Nan Yas påståenden åtföljdes inte av någon bevisning och ansågs därför vara rent spekulativa. Exportören kunde inte styrka hur en tillfällig force majeure-deklaration för en viss produkttyp eller ett tidigare konkurrensbegränsande beteende hos unionsproducenterna skulle kunna ifrågasätta eller åsidosätta det övergripande intresset av att införa handelspolitiska skyddsåtgärder i syfte att återställa lika villkor inom epoxihartssektorn. Nan Yas påstående avvisades därför.

(178) Som svar på det preliminära utlämnandet av uppgifter upprepade den icke-närstående importören De Monchy, som distribuerar Nan Yas harts, sitt motstånd mot de antidumpningstullar som införts för import från Taiwan. Enligt importören skulle ett begränsat utbud från Nan Ya på grund av åtgärderna kunna påverka slutanvändarna negativt, höja prisnivån för slutprodukterna och även leda till en förlust av verksamhet och personal för importören.

(179) En annan icke-närstående importör av hartser från taiwanesiska Nan Ya och samtidigt en användare (QR Polymers) gav sig till känna efter det preliminära utlämnandet av uppgifter och begärde att de preliminära undersökningsresultaten skulle omprövas. QR Polymers hävdade att till skillnad från kommissionens preliminära slutsats i skäl 389 i förordningen om provisorisk tull, hade företaget inte den vinstnivå som kommissionen lade fram, epoxikostnadernas andel av företagets totala kostnader är inte begränsad och de alternativa leveranskällorna saknas eller är inte beredda att leverera de mängder epoxihartser som QR Polymers kommer att behöva. QR upprepade sitt påstående efter det

slutliga utlämnandet av uppgifter och lade till att företaget hade försett kommissionen med detaljerade kvantitativa uppgifter om sitt ekonomiska resultat, sina inköp, sin importandel av inköpen och sin försäljning. Enligt QR Polymers förfogade kommissionen över alla uppgifter som behövdes för att bedöma QR Polymers situation. QR betonade vidare att skadorna på QR Polymers skulle spridas längs kedjan och försåg kommissionen med stödjande skrivelser från QR Polymers kund, en leverantör, en förädlingstillverkare och en av dess distributörer.

(180) För det första, eftersom varken De Monchy eller QR Polymers besvarade ett särskilt frågeformulär från kommissionen med kontrollerbara uppgifter, vilket skulle kvantifiera den effekt som tullarna skulle ha på dessa respektive företag, är de påståenden som framförts endast spekulativa och kan inte bedömas utifrån sakförhållandena. QR Polymers visade inte att företaget skulle vara olönsamt och underbyggde inte påståendena om att det inte kunde vända sig till andra leverantörer än Nan Ya eller hur den tull på 11 % som infördes för Nan Ya skulle påverka dess affärsresultat. QR Polymers utgör endast en bråkdel av unionens epoxihartsindustri, och dess situation skulle inte kunna ändra analysen av unionens intresse och kommissionens övergripande slutsatser i de preliminära undersökningsresultaten eller i denna förordning. De skrivelser som lämnats till stöd för dess argument uttrycker dessutom endast en allmän oro över antidumpningsåtgärdernas konsekvenser för Nan Ya och tillhandahölls endast i konfidentiell form. Under alla omständigheter skulle sådana allmänna uttalanden inte kunna ogiltigförklara kommissionens analys av unionens intresse i detta fall. Det erinras vidare om att QR Polymers inte tillhandahöll någon underbyggd bevisning för varför företaget skulle få särskild individuell behandling (se skälen 189 och 190 nedan). För det andra kommer åtgärderna, såsom anges i skäl 393 i förordningen om provisorisk tull, sannolikt endast att få obetydliga (eventuella) verkningar på importörerna, eftersom de kan fortsätta att importera epoxiharts till rättvisa priser från de berörda länderna (och deras exportörer, såsom Nan Ya) eller från övriga tredjeländer. Även om antidumpningsåtgärderna kan leda till en ökning av priset på epoxihartser och kan ha en negativ inverkan på importörer och användare, såsom anges i skäl 391 i förordningen om provisorisk tull, beräknas endast en blygsam prisökning till följd av tullarna. Dessutom skulle eventuella priskorrigeringar endast vara ett tecken på återupprättandet av rättvis handel i en situation där unionsindustrins priser pressades ner av trycket från den dumpade importen. Parternas påståenden avvisas därför.

(181) I sitt svar på det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade De Monchy vidare att många äldre produktionsanläggningar i unionen kräver betydande underhåll, vilket leder till potentiella förseningar i försörjningen eller brister för slutanvändarna. Såsom anges i skäl 387 i förordningen om provisorisk tull finns det andra stora länder som exporterar epoxihartser till unionen, såsom Indien, Sydkorea eller Schweiz, utöver den tillräckliga kapaciteten hos unionsproducenterna och de berörda länderna (vars import kan komma in i unionen till rättvisa priser). För det tredje lade De Monchy inte fram någon underbyggd bevisning för att unionsproducenterna inte skulle kunna tillgodose efterfrågan från användare i unionen. De Monchys påståenden avvisas därför. Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade QR Polymers att en force majeure som Westlake deklarerat för produktionen av bisfenol F och Westlakes stopp av tillverkningen av ECH var ett exempel på att införandet av åtgärder skulle försämra, och inte förbättra, situationen för tillverkningen av epoxiharts i Europa. QR Polymers påstående avvisades med motiveringen att tillfällig force majeure för en av produkttyperna eller ett produktionsstopp för en råvara i tidigare led av en unionsproducent inte i väsentlig grad kan påverka försörjningssituationen i unionen, särskilt inte när det finns leveranser från andra unionsproducenter (t.ex. Olin) eller från berörda länder (t.ex. Taiwan eller Thailand) till rättvisa priser eller från övriga tredjeländer. Både QR Polymers och De Monchy hävdade vidare med hänvisning till Westlakes tillkännagivande om nedstängning av produktionsanläggningen för flytande epoxi i Nederländerna under 2025 att situationen på epoximarknaden i Europa har förändrats radikalt, vilket lett till en omedelbar brist på epoxihartser som produceras i Europa för att betjäna unionsmarknaden. Enligt dessa importörer måste den förlorade Westlake-kapaciteten i Europa kompenseras genom import från Taiwan, och kommissionen borde ompröva sin slutsats avseende import från Taiwan för att minimera skadorna på den europeiska epoxymarknaden. Det betonas att åtgärderna syftar till att skydda legitima intressen för hela unionsindustrin (som omfattar sex grupper av producenter såsom anges i skäl 249 i förordningen om provisorisk tull), inte bara för ett visst företag som Westlake. Nedläggningen av en av anläggningarna vederlägger inte kommissionens slutsats att försörjningssituationen för användare och importörer i unionen inte äventyras, med tanke på den återstående betydande kapaciteten i unionen och förekomsten av försörjningskällor i tredjeländer, inbegripet de berörda länderna, till rättvisa priser. Dessutom är tillkännagivandet om nedläggning endast ett uttryck för de förödande effekter som den dumpade importen från de berörda länderna (inbegripet Taiwan) har haft på en av unionens epoxihartsproducenter och gör behovet av att införa åtgärder ännu mer tvingande för att skydda sysselsättningen och produktionen i unionen. QR Polymers och De Monchys ytterligare argument måste därför avvisas.

(182) Som svar på det slutliga utlämnandet av uppgifter uppmanade Akzo Nobel kommissionen att sätta ner eller avskaffa den tull som var avsedd att införas för Chang Chun Plastics Co (*CCP*). Enligt denna användare skulle denna tullnivå äventyra försörjningsstabiliteten, minska produktionseffektiviteten och försvaga konkurrenskraften för unionens beläggningsindustri.

(183) För det första är CCP:s antidumpningsmarginal inte orimlig och kommer inte att hindra Akzo Nobel från att fortsätta att köpa epoxihartser från CCP till rättvisa prisnivåer. Dessutom har Akzo Nobel andra tillgängliga försörjningskällor inom eller utanför unionen. För det andra hänvisas till skäl 380 i förordningen om provisorisk tull, där slutsatsen dras att användarna i beläggningsindustrin (inbegripet Akzo Nobel) i) hade stora vinstmarginaler, ii) hade begränsad andel epoxihartskostnader av produktionskostnaderna och iii) hade begränsade intäkter från epoxihaltiga produkter, vilket generellt sett ytterligare minskar åtgärdernas verkningar på beläggningsindustrin. Akzo Nobels påstående avvisades därför som omotiverat.

(184) Efter det slutliga utlämnandet av uppgifter hävdade ERC att kommissionen hade tolkat unionsindustrins kapacitetsutnyttjande selektivt. Enligt ERC kommer kommissionen med två ömsesidigt oförenliga förslag som inte kan vara sanna samtidigt – å ena sidan unionsproducenternas produktionskapacitet, vars låga utnyttjande är bevis för väsentlig skada, och å andra sidan presenteras samma kapacitet som en garanti för tillförlitlig försörjning när tullar väl har införts.

(185) Det finns ingen motsägelse eller oförenlighet i kommissionens egna slutsatser. Kapacitetsutnyttjandet är en av de indikatorer som undersökts som en del av skadeanalysen. Ett lågt kapacitetsutnyttjande till följd av trycket från den dumpade importen motsäger inte slutsatsen att det finns tillräcklig produktionskapacitet i unionen och att en potentiell ökning av försörjningen till industrier i senare led är möjlig efter införandet av åtgärder. ERC:s argument avvisades därför.

7.2 **Slutsats om unionens intresse**

(186) Mot bakgrund av ovanstående och eftersom inga ytterligare synpunkter inkommit bekräftade kommissionen sin slutsats i skäl 394 i förordningen om provisorisk tull om att det inte fanns några tvingande skäl till att det inte låg i unionens intresse att införa åtgärder beträffande import av epoxihartser med ursprung i Kina, Taiwan och Thailand.

8. **AVSLUTANDE OCH SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

(187) Med tanke på att ingen dumpning har fastställts beträffande import från Sydkorea avslutas förfarandet avseende import med ursprung i Sydkorea.

8.1 **Slutgiltiga åtgärder**

(188) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband, åtgärdernas nivå och unionens intresse, och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen, bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas i syfte att förhindra att dumpad import av den berörda produkten vållar unionsindustrin ytterligare skada.

(189) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter begärde QR Polymers att kommissionen skulle bevilja ett undantag för slutanvändning för de epoxihartser som QR Polymers importerat från Nan Ya från tillämpningen av antidumpningsåtgärderna. QR upprepade sitt påstående efter det slutliga utlämnandet av uppgifter, dock utan att lägga fram någon ny bevisning.

(190) QR Polymers kunde i sin begäran inte styrka på vilken grund och för vilken slutanvändning de typer av epoxiharts som importerats från Nan Ya borde omfattas av ett undantag för slutanvändning. QR Polymers påstående måste därför avvisas.

(191) På grundval av ovanstående bör följande slutgiltiga antidumpningstullsatser införas, uttryckta som andel av priset cif vid unionens gräns, före tull:

Land	Företag	Dumpningsmarginal (%)	Skademarginal (%)	Slutgiltig antidumpningstull (%)
Kina	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd	17,3	116	17,3
	Sinochem Group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0	118,9	33,0
	Andra samarbetsvilliga kinesiska företag	23,0	117,1	23,0
	All annan import med ursprung i Kina	33,0	118,9	33,0
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	105,8	10,8
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	96,5	11,0
	All annan import med ursprung i Taiwan	11,0	105,8	11,0
Thailand	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	71	29,9
	All övrig import med ursprung i Thailand	29,9	71	29,9

(192) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i denna förordning fastställdes på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar därför den situation som konstaterades föreligga för dessa företag enligt undersökningen. Dessa tullsatser är således endast tillämpliga på import av den undersökta produkten med ursprung i det berörda landet och som produceras av de angivna juridiska enheterna. Import av den berörda produkten som tillverkats av ett annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är de uttryckligen nämnda företagen närstående, kan inte omfattas av dessa tullsatser och bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på ”all annan import” med ursprung i respektive berört land.

(193) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatser ska tillämpas om det i ett senare skede ändrar namnet på enheten. Denna begäran ska riktas till kommissionen ([27]). Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämpligt på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig för företaget kommer en förordning om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(194) För att minimera risken för kringgående på grund av skillnader i tullsatserna krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att de individuella antidumpningstullarna tillämpas korrekt. Individuella antidumpningstullar är endast tillämpliga på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Till dess att en sådan faktura uppvisas bör importen omfattas av den antidumpningstull som är tillämplig på ”all övrig import” med ursprung i respektive berört land.

(195) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella antidumpningstullsatserna på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning uppvisas, måste medlemsstaternas tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och får, liksom i alla andra fall, kräva ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den påföljande tillämpningen av tullsatsen är berättigad i enlighet med tullagstiftningen.

(196) Om exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsatserna ökar väsentligt i volym, särskilt efter införandet av de berörda åtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter kan en undersökning om kringgående inledas, förutsatt att villkoren för detta är uppfyllda. Vid en sådan undersökning kan man bland annat undersöka om det finns behov av att upphäva den eller de individuella tullsatserna och i stället införa en landsomfattande tull.

(197) För att säkerställa att antidumpningstullarna tillämpas korrekt bör antidumpningstullen för all övrig import från respektive berört land inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande producenterna i denna undersökning, utan även de producenter som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

(198) Exporterande producenter i Kina som inte exporterade den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden bör kunna be kommissionen om att få omfattas av antidumpningstullsatsen för samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet. Kommissionen bör bevilja en sådan begäran under förutsättning att tre villkor är uppfyllda. Den nya exporterande producenten bör kunna styrka följande: i) Företaget exporterade inte den berörda produkten till unionen under undersökningsperioden, ii) företaget är inte närstående någon exporterande producent som gjorde detta, och iii) företaget har exporterat den berörda produkten därefter eller har genom avtal gjort ett oåterkalleligt åtagande att göra detta i betydande kvantiteter.

8.2 **Slutgiltigt uttag av provisoriska tullar**

(199) Med hänsyn till de dumpningsmarginaler som konstaterats och nivån på den skada som vållats unionsindustrin bör de belopp för vilka säkerhet ställts genom de provisoriska antidumpningstullar som infördes genom förordningen om provisorisk tull, tas ut slutgiltigt upp till de nivåer som fastställs i denna förordning.

8.3 **Retroaktiv verkan**

(200) Såsom anges i avsnitt 1.2 beslutade kommissionen att importen av den undersökta produkten skulle registreras.

([27]) E-post: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat G, Wetstraat/Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, Belgien.

(201) I undersökningens slutliga skede bedömdes de uppgifter som inhämtats i samband med registreringen. Kommissionen analyserade huruvida kriterierna för retroaktivt uttag av slutgiltiga tullar enligt artikel 10.4 i grundförordningen var uppfyllda.

(202) Kommissionen analyserade, på grundval av övervakningsdata, huruvida det förelåg någon ytterligare betydande ökning av importen utöver den importnivå som vållat skada under undersökningsperioden enligt artikel 10.4 d i grundförordningen. För denna analys jämförde kommissionen

a) den genomsnittliga månatliga importen under perioden från den första hela månaden efter inledandet till den hela månad då registrering inleddes (juli 2024–oktober 2024) med den genomsnittliga månatliga importen under samma månader under undersökningsperioden,

b) den genomsnittliga månatliga importen under perioden från den första hela månaden efter inledandet till den hela månad då provisoriska tullar infördes (juli 2024–februari 2025) med den genomsnittliga månatliga importen under samma månader under undersökningsperioden,

c) den genomsnittliga månatliga importen under perioden från den första hela månaden efter inledandet till den hela månad då registrering inleddes (juli 2024–oktober 2024) med den genomsnittliga månatliga importen under hela undersökningsperioden, och

d) den genomsnittliga månatliga importen under perioden från den första hela månaden efter inledandet till den hela månad då provisoriska tullar infördes (juli 2024–februari 2025) med den genomsnittliga månatliga importen under hela undersökningsperioden.

(203) Ingen av de fyra jämförelser som beskrivs ovan visade på någon ytterligare betydande ökning av importen utöver den importnivå som vållat skada under undersökningsperioden.

(204) Kommissionen drog därför slutsatsen att villkoren för retroaktivt uttag inte är uppfyllda.

9. **SLUTBESTÄMMELSE**

(205) När ett belopp måste återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 ([28]) den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

(206) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs på import av produkter som innehåller mer än 35 viktprocent epoxihartser, även kallade epoxidhartser eller polyepoxider, som är polymerer eller prepolymerer innehållande reaktiva epoxigrupper, baserade på epiklorhydrin och en alifatisk eller aromatisk alkoholkomponent (t.ex. BPA), i fast, halvfast eller flytande form, med alla typer av kvalitet, renhetsgrad, molekylvikt eller molekylstruktur, oavsett om de innehåller modifierare, härdare eller tillsatser, så länge som härdarna inte har reagerat kemiskt på ett sådant sätt att epoxihartsen har härdats eller omvandlats till en annan produkt som inte längre innehåller epoxigrupper, vilka för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 2910 90 00, ex 3824 99 92, ex 3824 99 93 och ex 3907 30 00 (Taric-nummer 2910 90 00 05, 3824 99 92 96, 3824 99 93 10, 3907 30 00 05, 3907 30 00 20 och 3907 30 00 80) och har sitt ursprung i Kina, Taiwan och Thailand.

([28]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2024/2509 av den 23 september 2024 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

Den produkt som beskrivs i artikel 1.1 omfattar inte följande:

— Vissa färg- och beläggningsprodukter, som är blandningar, eller andra sammansättningar av epoxiharts, härdare och pigment, i varje form, förpackade i en eller flera behållare, där 1) pigmentet utgör minst 10 % av produktens totala vikt, 2) epoxiharts utgör högst 80 % av produktens totala vikt, och 3) härdaren utgör 5–40 % av produktens totala vikt.

— Förimpregnerade vävnader eller fibrer, ofta kallade ”prepreg”, som är kompositmaterial som består av vävnader eller fibrer (vanligtvis kol eller glas) som impregnerats med epoxiharts.

— Blandningar av epoxihartser och andra material, som för närvarande klassificeras enligt andra KN-nummer än 2910 90 00, 3824 99 92, 3824 99 93 och 3907 30 00.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som produceras av nedanstående företag:

Ursprungsland	Företag	Slutgiltig antidumpningstull (%)	Taric-tilläggsnummer
Kina	Jiangsu Sanmu Group Co., Ltd	17,3	89LO
	Sinochem group: — Jiangsu Ruiheng New Material Technology Co., Ltd — Nantong Xingchen Synthetic Material Co., Ltd — Jiangsu Kumho Yangnong Chemical Co., Ltd	33,0	89LP
	Andra samarbetsvilliga företag som förtecknas i bilagan	23,0	
	All annan import med ursprung i Kina	33,0	8999
Taiwan	Chang Chun Plastics Co	10,8	89LQ
	Nan Ya Plastics Corporation	11,0	89LR
	All annan import med ursprung i Taiwan	11,0	8999
Thailand	Aditya Birla Chemicals (Thailand) Limited	29,9	89LS
	All övrig import med ursprung i Thailand	29,9	8999

3. De individuella tullsatser som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura innehållande en försäkran, som är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken ska framgå namn och befattning, och som ska ha följande lydelse: ”*Jag intygar härmed att (använd volymenhet) av (den berörda produkten) som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har producerats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i [det berörda landet]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta*.” Till dess att en sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för all annan import med ursprung i respektive berört land tillämpas.

4. Om inget annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska antidumpningstullar enligt genomförandeförordning (EU) 2025/393 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av epoxihartser med ursprung i Folkrepubliken Kina, Taiwan och Thailand ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 3

Artikel 1.2 får ändras för att lägga till nya exporterande producenter från Folkrepubliken Kina och göra dem till föremål för en lämplig vägd genomsnittlig antidumpningstullsats för samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet. En ny exporterande producent ska tillhandahålla bevisning för att företaget

a) inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 under undersökningsperioden,

b) inte är närstående en exportör eller producent som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och som skulle ha kunnat samarbeta i den ursprungliga undersökningen, och

c) antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen efter undersökningsperiodens slut.

Artikel 4

Antidumpningsförfarandet rörande import av den produkt som anges i artikel 1.1 med ursprung i Sydkorea avslutas härmed.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 juli 2025.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Samarbetsvilliga exporterande producenter i Folkrepubliken Kina som inte ingick i urvalet

Företagets namn	Taric-tilläggsnummer
Allnex Resins (China) Co., Ltd	89LT
Chang Chun Chemical (JiangSu) Co., Ltd	89LU
Chang Chun Chemical (Panjin) Co. Ltd	89LV
Dalian Qihua New Material Co., Ltd	89LW
Dongying Hebang Chemical Co., Ltd	89LX
Fujian Huanyang New Material Co., Ltd	89LY
Sinopec Hunan Petrochemical Co., Ltd	89LZ
Techstorm Advanced Material Corporation Limited	89M0
Zhuhai Epoxy Base Electronic Material Co., Ltd	89M1